

The background of the poster features a close-up, high-angle shot of a violin's body, showing the elegant curves of the f-hole and the smooth, polished wood. The violin is positioned vertically, with its upper half in the top right and lower half in the bottom left. The background is a deep navy blue, overlaid with a faint, semi-transparent musical score. The score includes various musical notations such as notes, rests, and dynamic markings like 'e e largum'. The overall aesthetic is sophisticated and artistic, emphasizing the connection between the instrument and the music.

31. managerski koncert

donatorska prireditev za nadarjene glasbenike

december 2024

izbrani vinogradi • selected vineyards

KRASNO

Krasno je linija gastronomskih vin, ki uteleša vse značilnosti briškega terroirja. Ustvarjena z mislijo na sodobno vrhunsko gastronomijo, so odličen spoj naravnih danosti ter bogate kulturne in enogastronomske tradicije. Tesno sodelovanje izkušenih enologov in vrhunskih kuharskih chefov je ustvarilo to mojstrovino spajanja narave in tradicije s sodobnim načinom življenja.

Občutek prodnika v dlani in spoznanje, da narava odseva prav vsa naša dejanja, sta Tjaša Malalan spodbudila k oblikovanju osnovnega gradnika kolekcije Gaea. Ta se na prvi pogled zdi izredno preprost, a skriva toliko različnih zgodb kot denimo prodnik, ki ga je reka v dolgih letih oblikovala s prenašanjem po svojem dnu.

MALALAN

Vaše sanje kujemo v večnost.

malalan.si

5 Oh, ti talenti

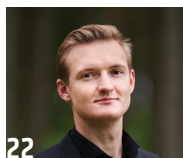

6 Orkester, ki že vrsto let spremlja talente

8 George Pehlivanian, svetovni dirigent

10 Petra Kovačič: Danes imam priložnost soustvarjati zvok in podobo orkestra

14 Leon Ravnikar: Tri izmed najpomembnejših stvari glasbenika so vztrajnost, disciplina in samoiniciativnost

18 Patricija Avšič: Odločitev za popolno predanost violini je prihajala postopoma in sama od sebe

22 Blaž Šparovec: Šolanje v tujini mi je dalo perspektivo in prostor za osebno rast

24 Marko Lukić: Bistvo uspeha je v tem, da najdemo svojo pot

30 Ajda Sibiščič: Zaposleni ne zapuščajo organizacij, temveč zapuščajo slabe vodje

36 Jure Remškar: Za trajen uspeh podjetja je najpomembnejša jasno začrtana vizija

40 Mateja Lasič: Rada rečem, da kirurgija zdravi telo, klavir dušo, oboje pa imam v svojih rokah

46 Patrik Rozina in Julija Dimnik: Treba se je ustaviti, počakati in narava ti sama pokaže pot, vodi k cilju

52 Skladatelji iz letošnjega programa

58 Skozi objektiv 30. koncerta

Izdajatelj publikacije: STJ, d. o. o.

Organizator Managerskega koncerta:

Slobodan Sibiščič

Urednica:

Petra Kancler za PREMIUM MEDIA

Tehnična urednica: Tina Malovrh

Oblikovanje naslovnice: Futura DDB

Lektoriranje in korigiranje: Andreja Mavsar

Tisk: Izi Print, d. o. o.

Vikrče 21, Ljubljana Šmartno

Naklada: 6.500 izvodov, vsi so brezplačni, pri vseh storitvah je upoštevan 22-odstotni DDV.

Veliki sponzorji:

Sponzorji:

Partnerja Managerskega koncerta:

Koncert so podprli:

A-Soft, Bayer, BKS Banka, BSH hišni aparati, NIL, Datalab Tehnologije, ETI, Fotona, Marand, Nova Ljubljanska banka, Plastika Andrej Mesojedec, Pošta Slovenije, RIKO, SIBO G, Telemach, Triglav skladi, Actual, Adria Dom, Adria Kombi, AJ PES, Boston Consulting Group, Comtrade, First Class, Gebrüder Weiss, Interenergo, Kemofarmacija, Knauf Insulation, Kovintrade, Lumar IG, MEDIASI, Plinovodi, Salus International, Selectium Adriatics, Sintal, Slovenijales, SmartCom, Sparkasse Banka, Steklarna Hrastnik, Yaskawa

Unikatne IT-rešitve

s popolno uporabniško izkušnjo

a-soft.si

32. managerski koncert

donatorska prireditev za nadarjene glasbenike

Dvaintrideseti managerski koncert bo **v soboto, 13. decembra 2025**, ob 19:30, v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma v Ljubljani.

Igral bo **Simfonični orkester RTV Slovenija in operni zbor SNG Maribor** bo vodil maestro **George Pehlivanian**.

Solisti bodo: sopranistki **Rebeka Pregelj** in **Maja Triler** ter baritonist **Lovro Korošec**.

PROGRAM

R. Wagner:	Beglückt darf nun dich, o Heimat, zbor iz opere Tannhäuser
R. Wagner:	O, du mein holder Abendstern, arija iz opere Tannhäuser
R. Wagner:	Poročna koračnica iz opere Lohengrin, zbor
F. Lehar:	Viljina pesem iz operete Vesela vdova, sopran in zbor
G. Verdi:	zbor Anvil iz opere Trubadur
C. Gounod:	Ah je ris de me voir, arija Marguerite iz opere Faust
G. Verdi:	Va Pensiero, zbor iz opere Nabucco
V. Bellini:	Casta Diva, arija iz opere Norma, sopran in zbor
A. Borodin:	Polovski plesi iz opere Knez Igor, zbor
G. G. Bizet:	arija Escamilla - Toreador, iz opere Carmen, bariton in zbor
G. Rossini:	Mačji duet

Obiščite nas na: www.managerski-koncert.si. Za informacije o koncertu pišite na info@stj.si.

MOJIH 20 MANAGERSKIH KONCERTOV

Barbara Reva

SLOBODAN SIBINČIČ,
organizator Managerskega koncerta

Večina rednih obiskovalcev managerskega koncerta dobro pozna njegovo zgodbo, za mlajše udeležence pa jo bom na kratko obnovil. Sem ljubitelj klasične glasbe, dvajset let pa sem vodil GV Skupino, ki je izdajala poslovne in pravne publikacije. Managerski koncert smo začeli organizirati pred dobrimi tridesetimi leti kot dogodek za slovenske managerje ter za naše avtorje, partnerje in zaposlene. Ko sem koncert leta 2005 odkupil od novih lastnikov GV Skupine, sem hitro spoznal, da ima izjemen potencial. Že v prvih dveh letih je ustvaril več dobička, kot sem pričakoval, zato sem ga začel vračati glasbi – del sem namenil mladim talentom. V dvajsetih letih se je tako zbralo okoli 600.000 evrov.

Pri izboru programa in izvajalcev sem sprva sledil ustaljenemu formatu ter vsako leto povabil enega izmed uveljavljenih glasbenikov ali pevcev. Nastopili so violinist Julian Rachlin, pianist Denis Macujev, čelist Julian Lloyd Webber, pela nam je Agnes Baltsa. Pred nekaj več kot desetimi leti pa sem priložnost prvič ponudil mlademu talentu – kitaristu Maku Grgiču – in izkazalo se je, da je bila odločitev več kot pravilna. Morebitno pomanjkanje izkušenj je nadomestil z mladostnim žarom in energijo, kakršno premore samo umetnik, lačen dokazovanja. Občinstvo je to sprejelo z izjemno toplino. Od takrat na koncertu večinoma nastopajo mladi glasbeni talenti, ki jih sicer podpiram tudi drugače. Kmalu sem ugotovil, da je za številne možnost

nastopiti s simfoničnim orkestrom pred polno dvorano pomembnejša od finančne podpore. Če želijo uspeti kot solisti, morajo namreč razviti občutek za igranje z orkestrom.

V dvajsetih letih se je spremenilo tudi občinstvo. V prvih letih je bilo med udeleženci veliko ljubiteljev klasične glasbe, mlajši managerji, ki so postopno prevzemali njihove položaje, pa so odraščali ob drugačnih glasbenih žanrih. Program sem zato nekoliko prilagodil in vključeval skladbe, ki so jim bližje. Na srečo je klasična glasba neizčrpen vir vrhunskih del najrazličnejših slogov. Pogostitvi smo v duhu časa dodali še tako imenovani afterparty v drugi kleti, kjer so se lahko udeleženci zabavali in plesali pozno v noč.

Žal managerski koncert ni ušel posledicam covid. Prvo leto pandemije smo ga morali izpustiti, naslednje leto pa smo ga v skladu z ukrepi izvedli pred polovično zasedeno dvorano. To je bil hud udarec tako za koncert kot za talente, a se je občinstvo po dveh letih prisilnega premora hitro vrnilo – lačno glasbenih doživetij in druženja.

Verjamem, da bo managerski koncert živel še dolgo. V več kot tridesetih letih je postal najbolj prepoznaven družabni in kulturni dogodek za slovensko poslovno skupnost ter hkrati eden največjih zasebnih filantropskih projektov v Sloveniji.

ORKESTER, KI ŽE VRSTO LET SPREMLJA TALENTE

Barbara Reya

Simfonični orkester RTV Slovenija že vsa leta od ustanovitve krasita glasbena odličnost in vrhunska poustvarjalnost. Njegova temeljna dejavnost so studijska in koncertna snemanja za nacionalni glasbeni arhiv, ki je na voljo radijskim in televizijskim programom.

Začetki Simfoničnega orkestra RTV Slovenija so neposredno povezani z nastankom radijske in pozneje televizijske hiše, združenih v Zavod RTV Slovenija. Radijski medij je od ustanovitve leta 1928 zaposloval stalne zasedbe glasbenikov, ki so ustvarjali glasbeni program. Njihovo število se je počasi povečevalo in leta 1946 je Orkester Radia Ljubljana štel 65 članov. Delovati je nehal leta 1947, ko je bila ustanovljena Slovenska filharmonija, člani orkestra pa so zamenjali delodajalca in prešli k Filharmoniji. Zaradi programskih potreb po svoji lastni glasbeni produkciji si je Radio prizadeval za vnovično ustanovitev orkestra. Prvi šef dirigent na novo postavljenega orkestra je bil Uroš Prevorsek, za njim pa so na tem položaju delovali Samo Hubad, Stanislav Macura, Anton Nanut, Lior Shambadal, David de Villiers in En Shao. Zdaj ga vodi bolgarski dirigent Rossen Milanov.

V zadnjem desetletju je orkester pritegnil pozornost strokovne javnosti z odmevnimi projekti, pri katerih je sodeloval s priznanimi dirigenti in solisti, kot so Marko Letonja, Daniel Raikin, Angela Gheorghiu, Roberto Alagna, Marcello

Alvarez, Miša Majski, Stefan Milenković, Aldo Ciccolini, Radu Lupu, Mate Beka-vac, Irena Grafenauer, Ivo Pogorelić, Sarah Chang, Ning Feng in drugi.

Uspehi in predvsem izjemna kakovost orkestra niso ostali neopaženi niti pri nekaterih velikanih popularne klasične glasbe, tenoristih Joséju Carrerasu, Placidu Domingu in Andrei Bocelliju ter duu 2 Cellos, ki so si za spremljevalni orkester na koncertih v Sloveniji in bližnjih državah izbrali prav Simfonični orkester RTV Slovenija.

Orkester izvaja zanimiv in pester koncertni program, s katerim privablja raznovrstno občinstvo. Njegov repertoar sestavljajo skladbe svetovne glasbene zakladnice vseh umetnostnih obdobj, antologije in krstne izvedbe slovenskih glasbenih ustvarjalcev, v tretjem tisočletju pa je velik krog poslušalcev pridobil še s koncerti orkestrirane popularne glasbe, ki jo po večini izvaja skupaj z najopaznejšimi ustvarjalci domače zabavne glasbe. Posnel je skoraj celoten slovenski simfonični repertoar in je za najboljše poustvaritve domačih skladb prejel številna visoka priznanja. Domača in mednarodna diskografija orkestra sta izjemno obsežni.

Posnetke Simfoničnega orkestra RTV Slovenija lahko najdemo na več kot 400 zgoščenkah.

Kolektor Mobility

Driving
the Future

Kolektor Construction

Kolektor Technologies

Kolektor je danes poslovni sistem s tremi močnimi skupinami. Naša misija je, da uspevamo v svetu mobilnosti, gradbeništva, energetike, infrastrukture in digitalizacije.

GEORGE PEHLIVANIAN, SVETOVNI DIRIGENT

Barbara Reya

Maestro George Pehlivanian se je rodil v Bejrutu. Ko je bil star deset let, je njegova družina emigrirala v ZDA. Z glasbo se je srečal že pri treh letih, ko je začel igrati klavir, pri šestih pa violino. Dirigiranje je študiral pri Pierru Boulezu, Lorinu Maazelu in Ferdinandu Leitnerju. Potem ko je na Accademii Chiggiani diplomiral z odliko, je doživel še izjemno čast, ko ga je mednarodna žirija kot prvega in doslej edinega Američana nagračila z velikim priznanjem na tekmovanju v dirigiranju v Besançonu.

V svoji bogati karieri je vodil številne vodilne svetovne orkestre, med drugim Londonsko, Izraelsko, Češko in Rotterdamsko filharmonijo, Filharmonični orkester Scale, Gewandhaus iz Leipziga, NDR iz Hamburga, Orkester Akademije Sv. Cecilije, Filharmonični orkester Francoskega radia, Filharmonijo Monte Carla, Filharmonijo BBC, Bamberške simfonike, Orkester romanske Švice, Comunale iz Bologne, Nacionalni orkester Španije, Belgije in RAI iz Torina, Orkester španske RTV, Kraljevi škotski nacionalni orkester in mnogo drugih. V Severni Ameriki je dirigiral orkestrom iz Houstona, Montreala, Baltimora, Cincinatija, Indianapolisa, St. Paula, Buffala, Rochesterja, Vancouvra, Ottawe, Toronta, Quebeca in Pacifiškemu simfoničnemu orkestru. Delal je z Ruskim nacionalnim orkestrom, Moskovskimi filharmoniki, Orkestrom Marijinega gledališča, Simfonijo Sydneyja, Japonskim orkestrom virtuosov, Malezijskimi filharmoniki, Katarsko filharmonijo, Filharmonijo Hongkonga, Šanghaja in Čingdaa. Pozimi 2017 je kot prvi dirigent armenskega rodu vodil Predsedniški simfonični orkester Ankare.

Enako kot v simfonični glasbi je maestro Pehlivanian doma tudi v operi. Dirigiral je predstavam Carmen, Jenufa, Seviljski brivec, Ernani, Traviata, Tosca, Otello, Cavalleria Rusticana, Gianni Schicci, Pikova dama, Andrea Chenier, Faustovo prekletstvo, Boris Godunov in druge opere na odrih od Sankt Peterburga, Bordeauxa, Neaplja, Rotterdama, Pariza do Parme in Palerma.

Sodeloval je s številnimi vrhunskimi glasbeniki in pevci. Naj naštejemo samo najpomembnejše: Maxim Vengerov, Leonidas Kavakos, Vadim Repin, Sarah

Chang, Joshua Bell, Janine Jansen, Misha Maisky, Gidon Kremer, Jean-Yves Thibaudet, Arkadi Volodos, Lynn Harrell, Maurice Andre, Ruggero Raimondi, Dimitri Hvorostovsky, Ferruccio Furlanetto, Leo Nucci, Denyce Graves, Vladimir Galuzin, Bernarda Fink in Marjana Lipovšek.

Maestro Pehlivanian je bil v letih od 2005 do 2008 šef dirigent in umetniški vodja Slovenske filharmonije. Sodeluje je tudi na mnogih festivalih, med drugimi v Sankt Peterburgu, Aix-en-Provenceu, Milanu, Montpellierju, na Dunaju, v Linzu, Parmi, Aspnu, San Sebastianu, Santanderju, Madridu, Cannesu, Granadi, Kijotu, Osaki in Ljubljani.

Posnel je več kot 50 zgoščenk, med drugimi kompletna dela Franza Liszta za klavir in orkester z Luisom Lortiejem in Rezidenčnim orkestrom Chandosa, za kar je prejel posebno nagrado Gramophone Magazina. Njegov zadnji posnetek iz leta 2018 je legendarna Šostakovičeva Leningrajska simfonija, ki jo je posnel s svojim najljubšim mladinskim nacionalnim orkestrom Španije, s katerim sodeluje zadnjih 15 let.

Leta 2020 je maestro Pehlivanian na Bledu ustanovil Pehlivanian Professional Opera Academy (PPOA). Akademija ponuja celovito usposabljanje za dirigente in vokaliste z vsega sveta, osredotočeno na izboljšanje njihovih veščin skozi pripravo opernih produkcij. V zadnjih petih letih so njihove koncertne izvedbe pritegnile več kot 30.000 obiskovalcev, kar je prispevalo k popularizaciji opere med širšim občinstvom.

Leta 2022 je maestro Pehlivanian v Sloveniji ustanovil POA Festival Orchestra. Orkester je nastopil na prestižnih dogodkih, vključno z Ravello Festivalom v Italiji.

Maestro Pehlivanian je predan negovanju mladih talentov ter promociji operne in simfonične umetnosti na mednarodni ravni.

Užitok je pomemben.

DANES IMAM PRILOŽNOST SOUSTVARJATI ZVOK IN PODOBO SVETOVNEGA ORKESTRA

Petra Kovačič je začela igrati violino s šestimi leti na Glasbeni šoli Tolmin v razredu profesorja Jurija Križniča. Šolanje violine je nadaljevala na Srednji glasbeni in baletni šoli Ljubljana v razredu prof. Jerneja Brenceta in hkrati prve izkušnje

komorne glasbe pridobivala v razredu prof. Tomaža Lorenza. Kot dijakinja je z orkestrom SGBŠ izvedla koncert Jeana Sibeliusa in kot dijakinja zadnjega letnika gimnazije prejela Škerjančevo nagrado za izjemne dosežke na glasbenem področju.

>

**THE
POWER
TO
MOVE**

FUTURA, FORTISSIMO!

Z idejami, ki premikajo svet, smo tudi letos - kot že trinajstkrat pred tem - postali agencija leta. Bomo naslednje leto to postali s strateškimi rešitvami za vaše podjetje?

►► **FUTURA DDB**

Po opravljeni maturi je Petra nadaljevala študij glasbe na Univerzi za glasbo in upodabljajočo umetnost na Dunaju, v razredu priznane solistke in pedagoginje prof. Roswithe Randacher. Med študijem violine se je izpopolnjevala tudi v komorni igri – z godalnim kvartetom v razredu prof. Johannesesa Meisla (drugi violinist kvarteta Artis), klavirskim triom v razredu prof. Therese Leopold ter izvajalski praksi stare glasbe v razredu prof. Ingomarja Rainerja. Pouk stranskega predmeta viole za časa srednješolskega izobraževanja je Petri omogočil tudi obširnejši pouk izbirnega predmeta viole na Univerzi za glasbo na Dunaju. Po uspešno opravljeni avdiciji je od februarja 2016 članica skupine prvih violin Dunajske državne opere in od februarja 2019 polnopravna članica Dunajskih filharmonikov.

Kdaj in kako ste se navdušili nad glasbo in kdaj ste vedeli, da bo to vaša kariera?

Glasba je bila del moje družine še pred mojim rojstvom. Čeprav sem violino začela igrati pri petih letih in v najstniških letih čedalje večkrat čutila željo postati profesionalna glasbenica, do konca gimnazije nisem želela omejiti svojih možnosti. Obiskovala sem umetniško gimnazijo, hkrati pa tudi splošno, da bi obdržala odprte možnosti. Šele v zadnjem letniku sem se odločila za študij glasbe v tujini. Čeprav je bil moj plan B matematika in fizika na Univerzi v Ljubljani, so me uspešno opravljeni sprejemni izpiti dokončno usmerili na pot profesionalne violinistke.

V orkestru Dunajske državne opere in Dunajskih filharmonikov ste članica skupine prvih violin. Lahko opišete to izkušnjo?

To je bil vsekakor prelomni trenutek v moji karieri, tako na osebni kot profesionalni ravni. Po uspešno opravljeni avdiciji sem občutila evforijo iz več razlogov: zaposlitev mi je prinesla finančno stabilnost, potrditev, da leta študija niso bila zaman, in morda najpomembneje možnost, da postanem del vrhunske skupine glasbenikov, ki so mi že pred avdicijo bili vzorniki in mentorji.

Prehod iz substituta v stalno članico orkestra je bil zahteven; prej sem imela več časa za priprave, medtem ko se z redno zaposlitvijo začnejo intenzivne obveznosti, ki jih prinašata tako operni kot filharmonični repertoar. V prvem letu sem pogosto prvič igrala novo opero šele na predstavi, saj v operi skoraj ni vaj, predstave pa potekajo vsak dan, ponavadi z 10 do 15 različnimi operami na mesec. Poleg tega so tukaj še filharmonični projekti z vajami, ki se pogosto končajo s turnejami.

Potrebovala sem približno tri leta, da sem se zares integrirala v orkester, ne le glasbeno, ampak tudi socialno. V številnih pogledih je bil prehod v profesionalno življenje zahteven, a se je povsem splačal. Danes imam priložnost soustvarjati zvok in podobo orkestra, ki uživa svetovni sloves, in to je občutek, ki ga težko opišem z besedami.

Kdo je vaš glasbeni vzor in kdo vaš najljubši skladatelj?

Najbolj me navdihujejo tisti, ki kljub svojim dosežkom ostajajo pristni. Posebej blizu so mi Kirill Petrenko, Hans Peter Zimmermann, Augustin Hadelich, Martha Argerich, kolegica fagotistka Sophie Dervaux in moj mentor Milan Šetena. Čeprav so si med seboj zelo različni, imajo skupno strast do glasbe, ki jo vedno postavijo pred svoj lastni ego. Cenim njihovo sposobnost, da vzpostavijo avtoriteto, ne da bi pri tem izgubili spoštovanje do drugih in avtentičnost, ki ne potrebuje lastnovoljne interpretacije notnega zapisa.

Med skladatelji prav tako težko izberem le enega favorita, saj se moj glasbeni okus spreminja glede na razpoloženje. Včasih mi bolj ustreza Schubert kot Mo-

Osební arhív

zart, drugič me prevzame glasba Richarda Straussa ali Brahmsa, včasih pa celo uživam v tišini. Če poudarim skladatelje, ki jih najraje igram, bi bila to gotovo Dvořák in Puccini.

Kakšno je življenje vrhunske glasbenice? Čemu vse ste se morali odpovedati?

Zelo dinamično in prilagodljivo, vsak dan prinaša nove izzive, saj moj urnik ni stalen, ampak se prilagaja številu opernih predstav, koncertov in morebitnih prihajajočih turnej. Seveda so bile potrebne številne odpovedi, da sem lahko dosegla ta uspeh, vendar ne želim ustvariti vtisa, da je pot do vrhunskega glasbenika nujno naporna žrtev.

Res je, da se pred pomembnimi koncerti izogibam nekaterim tveganjem, a to ne pomeni, da sem se za vedno odpovedala smučanju, kuhanju ali rolanju. Pri takšnih odpovedih gre predvsem za razumen pristop, saj so nesreče vedno možne, vendar ne želim živeti v nenehnem strahu. Cenim, ko si dovolim bolj nekonvencionalne stvari. Tako sem lažje hvaležna za to, kar imam, in mirno sprejemam tisto, česar nimam, saj me ljubezen do glasbe bogati.

Kako vidite svojo kariero v prihodnje?

Želim si ohraniti ravnovesje med delom v tujini in stikom z domovino. Veseli me, da sem zadnja leta spet povezala svoje delo s Slovenijo. To je pomembno tako za moje domotožje kot za občutek odgovornosti, da delim znanje in izkušnje. V prihodnjih dveh letih si želim končati dodiplomski študij psihologije na britanski univerzi The Open University, nato bom razmislila o nadaljnjih korakih.

Ker sem vse življenje natančno sledila ciljem in načrtom, bi si zdaj želela nekoliko upočasniti ritem. Ustalila sem se v orkestru, kjer delo ni več tako stresno, našla sem obslužbene dejavnosti, ki me dopolnjujejo. V prihodnje želim uživati v življenju in se nekoliko bolj osredotočiti na trenutke, ki jih prinaša vsakdan.

Iskanje in selekcija kadrov
Vodstveni, strokovni in IT profili

HR svetovanje

Psihološko ocenjevanje

www.first-class.si

Ustvarjamo uspešne ekipe po vsem svetu.

Prenesi aplikacijo MojaPošta

Kjerkoli in kadarkoli
upravljaj s svojimi
paketi.

Aplikacija MojaPošta omogoča:

- ➔ pregled in sledenje prejetih paketov,
- ➔ pošiljanje in preusmerjanje paketov,
- ➔ varno obveščanje prek potisnih sporočil.

TRI IZMED NAJPOMEMBNEJŠIH STVARI GLASBENIKA SO VZTRAJNOST, DISCIPLINA IN SAMOINICIATIVNOST

Barbara Reya

Leon Ravnikar se je začel učiti kitaro pri sedmih letih pri Denisu Kokalju v Glasbeni šoli Škofja Loka. Nadaljeval je na Konservatoriju za glasbo in balet Ljubljana in sodeloval na številnih državnih in mednarodnih tekmovanjih ter prejel vrsto nagrad, med drugim tudi prve nagrade na tekmovanjih v Romuniji, Avstriji, Italiji, zlato plaketo in posebne nagrade na TEMSIG (2021, 2024), nagrade na tekmovanjih v Sarajevu, Krškem in Črni gori ter tretjo nagrado na Great Talent Award na Univerzi za glasbo in upodabljajočo umetnost na Dunaju. Na zadnji študira pri Nejcju Kuharju, kjer je na sprejemnih izpitih dosegel najviš-

je število točk med vsemi prijavljenimi. Kot član kitarskega dua Duo Chameleon, v katerem sodeluje s poljskim kitaristom Kamilom Anilom, je prejel drugo nagrado na kitarskem tekmovanju Altamira v Gorici in grand prix na mednarodnem tekmovanju in festivalu Baltski dnevi kitare na Poljskem (2023). Prejel je tudi Škerjančevo nagrado za izjemno umetniško ustvarjanje. Nastopil je v uglednih dvoranah po Sloveniji in tujini ter se udeležil mojstrskih tečajev pri profesorjih, kot sta Paolo Pegoraro in Augustin Wiedemann. Leon je eden izmed najboljših mladih kitaristov, kar potrjujejo številne nagrade in izjemni uspehi na tekmovanjih. >

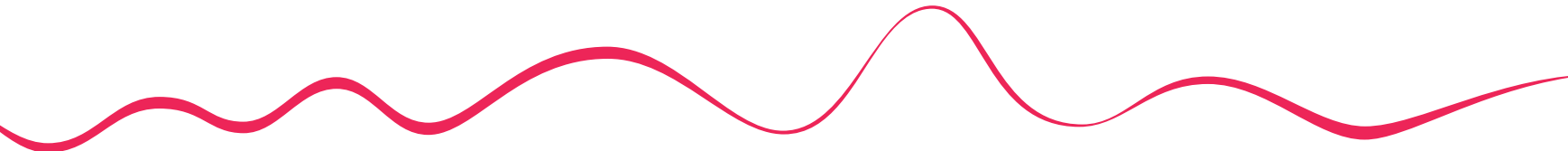

BKS Bank

Vam srce bije
za **kulturo?**

Naše srce bije za **vaše želje.**

BKS Bank

Kdaj in kako ste se navdušili nad glasbo in kdaj ste vedeli, da bo to vaša kariera?

Nisem bil rojen v družini glasbenikov, zato mi je bila klasična glasba kot otroku nekaj oddaljenega in neznanega. A so me starši iz veselja do glasbe vpisali v glasbeno šolo. Zakaj kitara? Še sam ne poznam čisto pravega razloga, a vedno se bom spomnil obiska koncerta enega izmed najpomembnejših slovenskih jazz kitaristov Primoža Grašiča, kjer sem se še kot prvošolec navdušil nad tem instrumentom. Seveda pa se na glasbeni šoli vse začne s klasično kitaro in na mojo srečo je moj prvi profesor kitare Denis Kokalj v meni prepoznal talent, za katerega seveda še sam nisem vedel, da ga imam. Mene in mojo družino je s svojo angažiranostjo spodbudil k udeležbi na različnih tekmovanjih in festivalih. Bil sem precej uspešen in sčasoma sem ugotovil, da je to stvar, v kateri uživam. Čutil sem, da bo to moja pot, kariera, saj mi kitara prinaša veselje in mi daje motivacijo za naprej.

Katere so bile prelomne točke v vaši karieri?

Vsak uspeh na tekmovanju, aplavz na koncertu, dobronamerna kritika in pohvala so stvari, ki mi dajejo potrditev, da sem na pravi poti, da je to nekaj, kar želim početi v svojem življenju. Gotovo je bila ena od pomembnih prelomnic opravljen sprejemni izpit na Univerzi za glasbo in upodabljajočo umetnost na Dunaju, ki mi je kot historično mesto glasbe odprl nove poti, možnosti za napredek, mi dal nov pogled na glasbo in na svet, kar seveda vpliva na to, kdo sem kot oseba in kot glasbenik sam.

Kdo je vaš glasbeni vzor in kdo vaš najljubši skladatelj?

Nikoli nisem želel posnemati drugih, želim oblikovati samega sebe in imeti svoj stil, svojo osebnost in svoj način igranja ter podajanja glasbe. Seveda pa je veliko glasbenikov, ki me navdušujejo, kot je Španka Anabel Montesinos, dandanes vodilna kitaristka. Pri njej občudujem odrsko prezenco, njeno lahkotno, a hkrati pregnantno vodenje melodije in poigravanje z instrumentom samim. Na drugi strani pa stoji svetovno priznana argentinska pianistka Martha Argerich, ki kljub svoji starosti svoj instrument in glasbo na odru predstavlja z mirnostjo in lahkotnostjo, ob kateri ti zastane dih. Kot navdušenemu športniku pa mi je s svojim življenjskim slogom in miselnostjo zgled tudi kolesar Primož Roglič. Kljub vsem padcem, ki jih je doživel, se vedno pobere in vztraja. Prav tako tudi jaz ne želim nikoli obupati nad stvarmi, ki mi veliko pomenijo, pa čeprav je včasih težko.

Med skladatelji bi poudaril skladatelja iz obdobja romantike Giulia Regondija in španskega skladatelja iz prve polovice 20. stoletja Joaquina Turina. Seveda ne morem mimo svojega profesorja Nejca Kuharja, občudujem pa tudi L. W. Beethovna, v čigar delih začutim neko posebno energijo, polno čustev in izjemno močne karakteristike. Blizu mi je tudi glasba F. Chopina, ki navduši s svojimi nežnimi, občutljivimi in čudovitimi melodijami ter harmonijami, ki barvajo njegov opus.

Barbara Reya

Kakšno je življenje vrhunškega glasbenika? Čemu vse se morate odpovedati?

Tri izmed najpomembnejših stvari v življenju glasbenika so vztrajnost, disciplina in samoiniciativnost. Ker kitaristi večino časa vadimo sami, in ne v orkestru, lahko to kdaj postane tudi precej enolično, dolgočasno in težko. Zato si je za ohranjanje motivacije pomembno postaviti cilje. Pred koncerti in nastopi se je treba znati spopasti s stresom, sam potrebujem tudi dovolj spanca, da lahko držim koncentracijo na čim višji ravni. Ko nimam koncertov ali študijskih obveznosti, zelo rad kolesarim, smučam, berem in si vzamem čas za prijatelje. To mi pomeni nekakšen »reset«, da lahko pridem nazaj še bolj motiviran in poln energije. Hkrati pa tudi želim, da me ljudje ne vidijo le kot izvrstnega kitarista, temveč kot človeka s polno in dobro osebnostjo.

Kako vidite svojo kariero v prihodnje?

Ker sem v obdobju, ko se še razvijam, si želim med študijem pridobiti čim več novega znanja. Cilj mi je ostati čim bolj aktiven in angažiran ter sebe gnati naprej. Pri vsaki stvari poskusiti dati svoj maksimum, saj bom le tako zadovoljen sam s sabo, kar ima največji pomen. V prihodnosti želim s svojo glasbo ljudem dati nekaj, kar se jim bo vtisnilo v spomin in jih razveseljevalo, jim pokazati, kako lep instrument pravzaprav je klasična kitara in kaj vse zmore. Prav tako pa želim svoje znanje kot profesor predajati mlajšim generacijam, jih navdihovati in jim dajati neki zgled ter motivacijo za naprej.

reddot winner 2022
best of the best

reddot winner 2023

Zlata nit 2022
ZMAGOVALEC IZBORA

#adriahome
#adriaglamping

Adria Dom d. o. o.
Kanižarica 135 • SI-8340 Črnomelj • Slovenija
info@adria-home.com • www.adria-home.com

RoglIT 25

30. – 31.1.2025
Hotel Thermana Laško

**Zavezništvo za močnejši IT ekosistem –
Building a Stronger IT Ecosystem**

RoglIT je konferenca, ki združuje ideje, podjetja in ljudi, povezuje vse ključne deležnike IT sveta ter deluje pod okriljem skupine ACTUAL I.T., kar ji daje še večjo moč in širino.

Več info na: www.actual-it.si

ACTUAL I.T. UNISTAR PRO ITELIS ASTEC ACTUAL I.T. Group Company

telemach

Telefon **5G Pro**

**Popoln trio.
Neverjetna cena.**

Otroška pametna ura
Kids watch

Slušalke
Buds

telemach.si

Cene veljajo ob sklenitvi navedenega naročniškega paketa za nedoločen čas in vezavi le tega za obdobje 24 mesecev. Paket Junior je mogoče skleniti le ob nakupu otroške ure telemach Kids watch z vezavo 24 mesecev. Naročnik je dolžan prvi obrok kupnine za opremo poravnati istočasno s sklenitvijo dogovora za obročni nakup opreme. Vsa terminalska oprema morda ne bo na voljo na vseh prodajnih mestih. Navedene so cene z ddv. Slike so simbolične. Za prodajo na obroke veljajo Splošni pogoji za prodajo mobilnih terminalov in sorodne opreme na obroke, za prodajo na daljavo veljajo Splošni pogoji poslovanja za nakupe na daljavo in izven poslovnih prostorov. Pred sklenitvijo naročniškega razmera se o splošnih in posebnih pogojih storitev, cenah storitev in stroških priključnine pozanimajte na www.telemach.si ali na telefonski številki 070 700 700. Telemach Slovenija d.o.o.

ODLOČITEV ZA POPOLNO PREDANOST VIOLINI JE PRIHAJALA POSTOPOMA IN SAMA OD SEBE

Janez Marolt

Patricija Avšič se je pri petih letih začela učiti violino pri svojem očetu in že po prvem letu igranja pokazala velik talent. Sedemletna se je s svojim igranjem predstavila največjemu slovenskemu violinistu in profesorju Dejanu Bravničarju, komaj osemletna pa je prvič nastopila kot solistka s simfoničnim orkestrom Cantabile. Kot devetletnica je igrala Paganinijeve Capricce, Wieniawski Temo z variacijami, pa zatem oba celotna opusa Wieniawski Capricce.

Marca 2021 je Patricija opravila sprejemni preizkus s Paganinijevem koncertom v D-duru na Univerzi za glasbo v Gradcu kot izredni violin-ski talent in bila sprejeta v razred prof. Borisa Kuschnirja, ki je eden izmed dveh največjih svetovnih violin-skih pedagogov v tem trenutku. Leto zatem pa je opravila še preizkus za sprejem na glasbeno univerzo na Dunaju. Igra na vrhunsko violino C. F. Landolfija, ki jo je prejela na izposojlo kot zmagovalka tekmovanja Dunajske glasbene univerze. >

IT ZA BOLJŠE ŽIVLJENJE

V dobi napredne digitalizacije vam pomagamo s trajnostnimi in varnimi rešitvami informacijske tehnologije. Povečajte vrednost vašega poslovanja z našimi svetovalnimi in izobraževalnimi storitvami, sistemsko integracijo in upravljanimi IT-storitvami.

Kdaj in kako ste se navdušili nad glasbo in kdaj ste vedeli, da bo to vaša kariera?

Odkar pomnim, je bila glasba del mojega življenja. Starejši sestri in oče pa tudi mami so bili tako ali drugače ves čas glasbeno dejavni. Ko sem bila stara tri leta, sem si tudi sama močno zaželela, da bi se naučila igrati violino, in tako sem za četrty rojstni dan dobila svojo prvo violino, ki je bila manjša od najmanjše, naročena prav zame iz Italije. Dobro se spominjam, kako srečna sem bila, ko sem jo prvič dobila v roke.

Ko sva z očetom začela vaditi po 20 minut na dan, sem se med vajami zelo zabavala in uživala. Vse se mi je zdelo zelo lepo in preprosto. Odločitev za popolno predanost violini je prihajala postopoma in sama od sebe, saj me je svet violine čedalje bolj privlačil, mi odstiral nova in nova obzorja, ki jih z največjim veseljem spoznavam tudi danes in verjamem, da jih bom še dolga leta.

Glede na izjemno hitro napredovanje študija violine ste si prilagodili program splošnega izobraževanja.

Resna vaja violine seveda vzame veliko časa. Ne gre samo za količino, temveč predvsem za kakovosten čas v dnevu, ki ga namenimo vaji. Ta gotovo ni popoldne, ko prideš utrujen iz šole, temveč dopoldne, ko si še spočit in poln energije. Tako sem se v petem razredu OŠ začela izobraževati na domu. To mi je omogočilo več časa, bila sem bolj spočita, pa tudi urnik sem si organizirala povsem po svoje, seveda vse s pomočjo staršev.

Ko sem bila stara 12 let, sem se vpisala na graško akademijo na oddelek za izjemno nadarjene, leto pozneje pa še na dunajsko akademijo, na oddelek za visoko talentirane študente. Na obeh akademijah sem študentka v razredu prof. Borisa Kuschnirja. Obe akademiji mi omogočata večje število ur, lekcij s profesorjem, korepeticij, nastopov ... Srednješolsko izobraževanje je povsem prilagojeno temu, tako bom počasi opravila izpite, se mi pa ne mudi, saj se lahko na dunajsko akademijo vpišem tudi brez končane srednje šole, seveda z odlično opravljenim sprejemnim preizkusom glasbene nadarjenosti, kar imam v načrtu za prihodnje študijsko leto.

Katere so bile prelomne točke v vaši karieri do zdaj?

Prva je gotovo glasbena družina, iz katere prihajam. Zatem začetek dela z mojim očetom, obisk pri prof. Dejanu Bravničarju, srečanje in igranje Miranu Kolblu, sprejem v razred prof. Borisa Kuschnirja v Gradec in leto zatem na Dunaj, osvojena prva mesta na mednarodnih violinskih tekmovanjih, igranje s Placidom Domingom, izposojena violina Carla Landolfija, selitev na Dunaj, koncerti z orkestri, še posebej izvedba 1. violinskega koncerta H. Wieniawskega v fis-molu.

Kdo je vaš glasbeni vzor in kdo vaš najljubši skladatelj?

Eden od njih je gotovo oče, kot neustavljivi iskalec vedno novega in popolnejšega ter prvi pomočnik na moji glasbeni poti. David Ojstrah in Maksim Vengerov kot

Janez Marolt

zame največja violinista prejšnjega in sedanjega časa ter moj profesor Boris Kuschnir kot izjemen in genialen pedagog.

Težko bi se odločila za enega od skladateljev, saj je veliko resničnih genijev, če pa že, pa morda Henryk Wieniawski, čigar glasba mi je še posebej blizu.

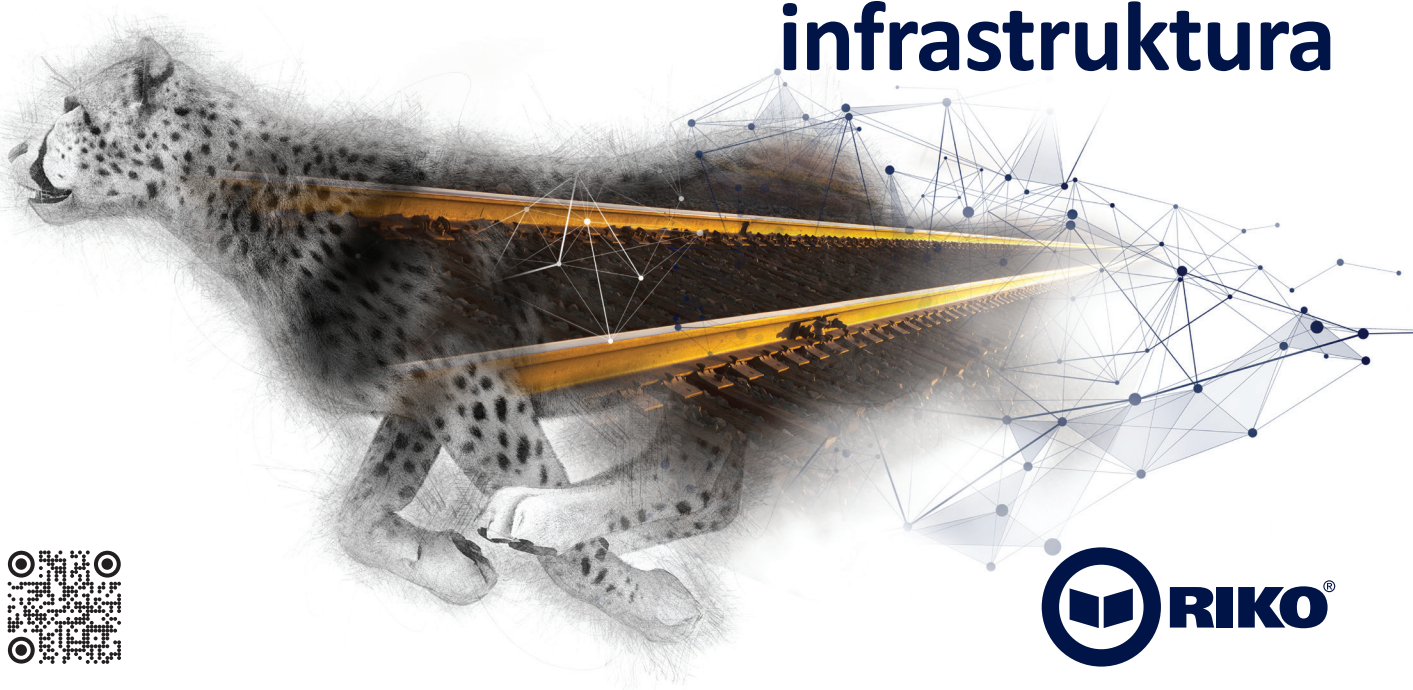
Kakšno je življenje vrhunskega talenta? Čemu vse se morate odpovedati?

Talent je gotovo pomembna stvar, je pa samo začetek, samo zmožnost, ki posamezniku omogoči napredovanje in ga je treba izjemno skrbno, vztrajno in marljivo negovati. V mojem primeru to pomeni bolj ali manj celodnevna vaja violine v različnih zasedbah, solistično, s klavirjem, vaje komorne skupine, godalnega orkestra in končno simfoničnega. Poleg tega pa seveda preostali glasbeni predmeti, ki so nujni za globlje in širše razumevanje glasbe. Kot violinistka moram biti previdna pri nekaterih športih, pred koncerti so potrebni posebna koncentracija, dovolj spanja in zdravega življenjskega sloga. Med potovanji pa kondicija, ki jo vzdržujem z redno športno dejavnostjo. Svet, ki ga trenutno živim s svojo violino, je tako poln in bogat, da ne pogrešam popolnoma ničesar in si bolj zanimivega in polnejšega življenja ne morem zamisliti.

Kako vidite svojo kariero v prihodnje?

Prof. Kuschnir mi poleg podajanja violinskega znanja velikokrat pripoveduje tudi zelo zanimive in poučne zgodbe, mi svetuje in me s svojimi bogatimi izkušnjami pripravlja na prihodnost. Ena od temeljnih stvari, ki mi jih večkrat pove, je, da je igranje violine dobro in smiselno samo takrat, kadar to izvira iz moje notranjosti in iz mojega čistega veselja do ustvarjanja. Vse drugo – tekmovanja, koncerti – je le posledica tega mojega notranjega vzgiba. Zelo rada tekmujem in še rajši nastopam kot solistka z orkestrom, tako je to tudi moja želja v prihodnje. Brez števila čudovitih skladb, ki bi se jih še rada naučila na violini, je moje glavno vodilo in motivacija.

Učinkovita prometna infrastruktura

NLB Zeleni krediti za podjetja

Pri zelenem kreditu izberite modro.

**UGODNA
ZELENA**
obrestna
mera

Investicije v energetske učinkovite in okolju prijazne rešitve so naložbe v prihodnost vašega podjetja in ohranjanje planeta.

S ponudbo **trajnostnega financiranja**, ki je **ugodnejša** od redne ponudbe banke, podpiramo vaš **trajnostni razvoj** in konkurenčnost. Izberite modro in investirajte v lastne

obnovljive vire energije, trajnostno prenovo ali gradnjo stavb, izboljšanje energetske učinkovitosti, trajnostno mobilnost ter še mnogo več.

Naročite se na sestanek z našim svetovalcem za podjetja, ki vam bo pripravil **individualno ponudbo**, prilagojeno posebnostim **vaše trajnostne investicije**. Več na nlb.si/podjetja

NLB

ŠOLANJE V TUJINI MI JE DALO PERSPEKTIVO IN PROSTOR ZA OSEBNO RAST

Profesor Blaž Šparovec, prvonagrajenec tekmovanja Carla Nielsena 2019, je solo klarinetist orkestra Gürzenich v Kölnu in redni profesor na Visoki šoli za glasbo v Saarbrücknu. Gostuje pri vodilnih nemških orkestrih, kot so Državna kapela iz Dresdna, Orkester Filharmonije na Labi Severnonemškega radia iz Hamburga, Državna kapela iz Berlina in Simfonični orke-

ster Zahodnonemškega radia iz Kölna, ter je član orkestra bayreuthskega festivala.

Študiral je pri profesorju Andreju Zupanu v Ljubljani in profesorju Françoisu Bendi na Univerzi za umetnost v Berlinu. Kot soloist je med drugim nastopil s Simfoničnim orkestrom Slovenske

filharmonije, Simfoničnim orkestrom RTV Slovenija, Orkestrom Gürzenich, Simfoničnim orkestrom Radia ORF z Dunaja, Düsseldorfskimi simfoniki, Filharmoničnim orkestrom iz Københavna, Simfoničnim orkestrom iz Odenseja in Simfoničnim orkestrom iz Göttingerja. Poleg rastočega ugleda kot solist je nastopal v raznovrstnih komornih zasedbah in posnel več zgoščenk.

Pred uspehom na tekmovanju Carla Nielsena je Blaž osvojil številne narodne in mednarodne nagrade, med drugim prvo nagrado in nagrado občinstva na tekmovanju Aeolus Winds leta 2014 ter prvo nagrado na tekmovanju Hülsta istega leta.

Kdaj in kako ste se navdušili nad glasbo in kdaj ste vedeli, da bo to vaša kariera?

Glasba je bila vedno del mojega otroštva, predvsem zaradi mojega dedka, ki je bil takrat ravnatelj Glasbene šole Radovljica in aktiven muzikolog. Zato se je vsak od nas otrok lotil enega instrumenta. Ko pa je prišel čas za vpis v srednjo šolo, sem se odločil, da nadaljujem izobrazbo v glasbeni smeri in da pozneje postanem poklicni glasbenik.

Katere so bile prelomne točke v vaši karieri?

Prva prelomna točka je bila izbira srednje šole, ki me je ponesla na pot poklicnega glasbenika, a odločilen trenutek zame je bila izbira visoke izobrazbe v

tujini. Ta me je izoblikovala ne le kot glasbenika, temveč mi je dala perspektivo in prostor za osebno rast.

Kdo je vaš glasbeni vzor in kdo vaš najljubši skladatelj?

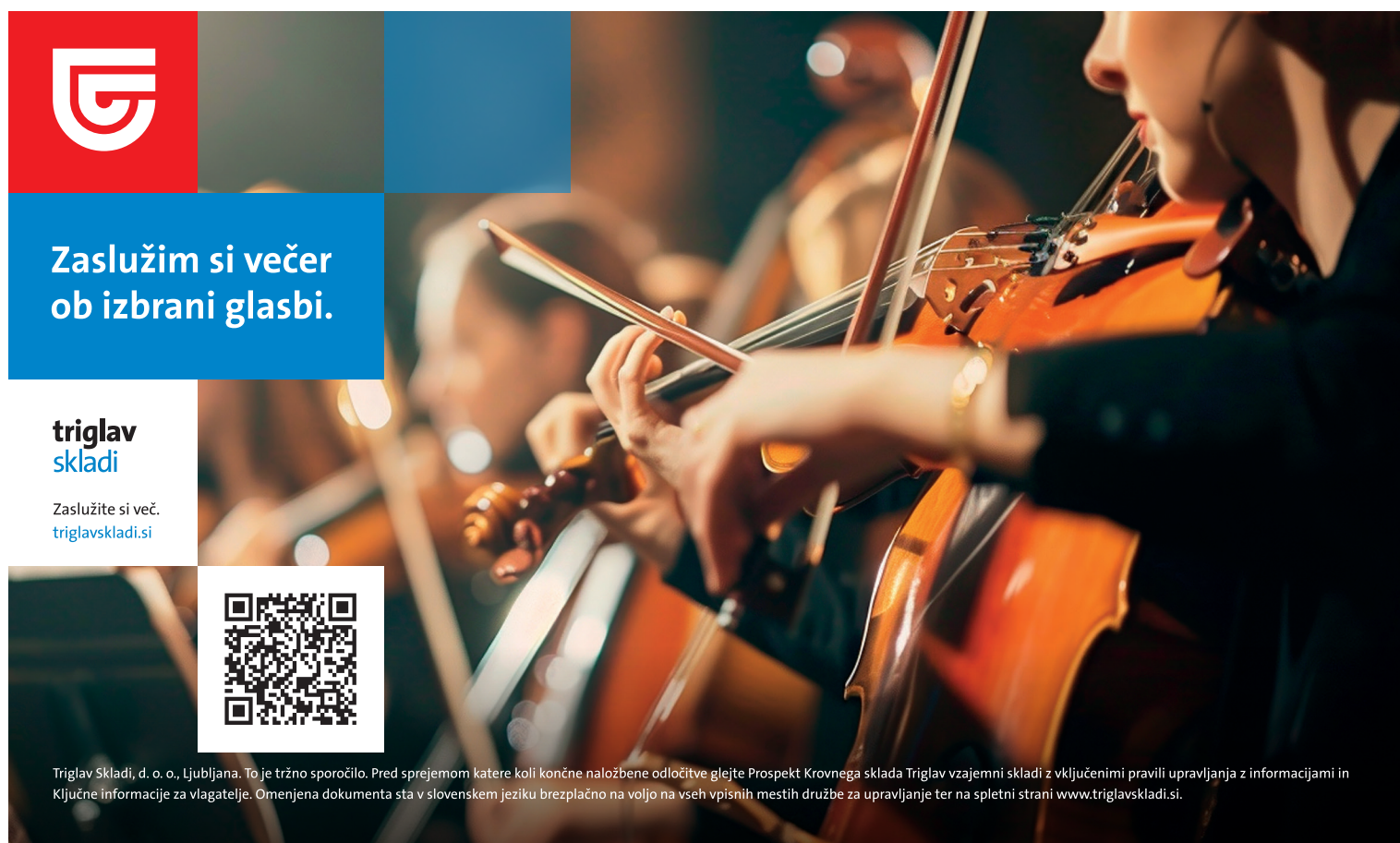
Nimam enega samega glasbenega vzora, kot tudi ne enega samega najljubšega skladatelja. Od vsake glasbene osebnosti —od že pokojnih pa do glasbenikov, s katerimi sodelujem —se lahko veliko naučim in naučeno dodam mozaiku osebnega znanja. Kot glasbenik tako gradim na dediščini prednikov in skozi poučevanje to predam naslednji generaciji.

Kakšno je življenje vrhunskega glasbenika? Čemu vse se morate odpovedati?

Življenje vsakega vrhunskega glasbenika je kot življenje vsakega posameznika različno in odvisno od številnih stvari. Središče mojega življenja je zaradi službenih položajev in naše štiriglave družine trenutno doma v Kölnu. Kot vsak starš majhnih otrok se mora tudi glasbenik odpovedati številnim stvarim na vseh ravneh, od poklica pa do prostega časa in spanja.

Kako vidite svojo kariero v prihodnje?

Obstajata možnost in prostor za rast, a moja kariera je vezana na življenje moje družine in na prihodnost mojih otrok. Zato so odločitve in spremembe vedno tehtne, četudi ne nemogoče.

Zaslužim si večer ob izbrani glasbi.

triglav skladi

Zaslužite si več.
triglavskladi.si

Triglav Skladi, d. o. o., Ljubljana. To je tržno sporočilo. Pred sprejemom katere koli končne naložbene odločitve glejte Prospekt Krovnega sklada Triglav vzajemni skladi z vključenimi pravili upravljanja z informacijami in ključne informacije za vlagatelje. Omenjena dokumenta sta v slovenskem jeziku brezplačno na voljo na vseh vpisnih mestih družbe za upravljanje ter na spletni strani www.triglavskladi.si.

BISTVO USPEHA JE V TEM, DA NAJDEMO SVOJO POT IN SMO PRI TEM AVTENTIČNI

Jože Suhadomnik, arhiv Lumar

Petra Kancler

Združenje Manager je za letošnjega managerja leta razglasilo Marka Lukića, direktorja družbe Lumar, ki pod njegovim vodenjem postavlja trende visokokakovostnih, tehnološko naprednih trajnostnih lesenih objektov za odlično bivalno ugodje. Lukić je poslovni voditelj, ki pri besedah pritiska na zavoro in pri dejanjih dodaja plin. Ker je prepričan, da so poslovni voditelji uspešnejši, če ne govorijo veliko, ampak se izkažejo in dokažejo z dejanji. Znan je po tem, da nenehno išče nove, drugačne izzive. Za osebno rast in rast podjetja. In da je vselej korak pred drugimi z inovativnimi idejami in predvsem dejanji.

Danes ste eden najuspešnejših slovenskih managerjev. Ste se že kot otrok videli v vlogi poslovneža?

Kje pa, kot otrok sem sanjal o tem, da postanem plezalec, kar sem tudi uresničil.

Rad sem zahajal v hribe in na enem teh izletov sem zagledal plezalce v steni. Bila je ljubezen na prvi pogled. A takrat si za plezanje potreboval podpis staršev. Ker mi starši tega športa gotovo ne bi dovolili, sem podpis seveda ponaredil (smeh). Imel sem privilegij, da sem lahko v posel stopil šele, ko sem začutil, da je zame napočil pravi čas. Tako ni ostalo neizpolnenih želja.

Kaj vam je dala plezalna kariera, zakaj vas je plezanje tako prevzelo?

Moja plezalna kariera je bila res izvrstna popotnica za nadaljnjo poslovno pot. Plezanje te nauči koncentracije in osredotočenosti, saj v tistem trenutku ni prostora za nič drugega. Ves čas je prisotna tudi negotovost, s čimer se naučiš živeti, dosežen vrh pa prinaša olajšanje, nagrado, neizmeren občutek sreče. Sprva mi je bila všeč tudi ta nenehna hoja po robu, kar pa se je z leti spremenilo. Še vedno pa me prevzame to, da se v ključnih trenutkih v steni počutiš zelo živ in zelo v stiku s samim seboj. Vse drugo okrog tebe izgine.

Torej bi lahko rekli, da neka povezava med uspehom v plezanju in poslu obstaja?

Če danes pogledam nazaj, lahko to potrdim. Skozi plezanje sem se osebno izgradil in drugega kot stoodstotno osredotočenosti na cilj nisem poznal. Plezanje me je naučilo marsičesa, brez česar v poslu ne gre: vztrajnosti, se pravi nikoli odnehati, jasnega postavljanja ciljev in določanja sredstev za doseganje cilja, pobrati se po vsakem padcu ...

Sem se pa seveda moral ob vstopu v poslovni svet naučiti tudi marsikaj novega. V športu vedno iščeš trenerja, ki ti pove, kako se lahko izboljšaš. Podobno komunikacijo sem želel uporabiti tudi v poslu, kar pa ni vedno naletelo na dober odziv. V športu si za to informacijo hvaležen, ker ni kritika, ampak pot k izboljšanju. V poslu pa ljudje pogosto ne želijo slišati, kako bi lahko bili še boljši, oziroma jim je to treba povedati drugače. Plezanje je tudi zelo individualen šport in največje presenečenje pri prehodu v posel je bilo pričakovanje, da bodo mojim »odličnim idejam« vsi z veseljem sledili. Pa niso.

Ste v športni karieri uresničili vse cilje?

Ne, nisem uresničil vseh ciljev. V plezanju je tako, da ko napreduješ, si ves čas zadajaš nove cilje. Ves čas se sprašuješ, kako postaviti letvico še malo višje. A te plezanje nauči tudi odnehati v pravem trenutku. Ne narediti naslednjega koraka pomeni pot v življenje. Tudi tozadevno je v poslovnem svetu podobno. Znati moraš oceniti, kako v ključnem trenutku ne narediti koraka preveč. Hkrati pa ne koraka premalo.

Kako pa je potekala vaša formalna izobrazba, študijska pot?

Sprva sem se nameraval vpisati na fakulteto za šport, kar se mi je zdela logična izbira, saj sem želel vse življenje posvetiti plezanju. Po prepričevanju staršev pa sem vendarle sprejel kompromis in se odločil za ekonomsko-poslovno fakulteto v Mariboru. Zdelo se mi je, da bom to ob plezanju lažje zvožil kot morda kakšno bolj strokovno strojniško smer. Moj študij je trajal kar dolgo, ker sem se tudi v tem času veliko potepal po svetu. A osnovna znanja, ki sem jih tam pridobil, mi danes pridejo še kako prav. V managerskem poslu je tako, da je dobro imeti pokrite vse vidike – poslovnega, inženirskega in kreativnega.

Če se danes ozrete nazaj – kaj je bilo tisto najdragocenejše, kar so vam na življenjsko pot dali starši?

Dali so mi največ, kar so takrat zmogli – kar je veliko in to je pomembno ozaveštili. Od očeta sem dobil željo po uspehu, saj je sam zgradil zavidljivo kariero od električarja do diplomiranega pravnika in uspešnega gospodarstvenika. In čeprav mu na poti ni bilo vedno najlažje, nikoli ni odnehal. Zato je moj moto: vedno se da, nič ni nemogoče. Mama pa mi je nesebično dajala stabilnost, podporo in neskončno ljubezen.

Pri Lumarju se lahko ozrete na nadvse bogato, več kot 30-letno pot od ustanovitve podjetja. Kako se je ta zgodba o uspehu začela in kaj je bilo tisto ključno,

da ste na koncu poslu vendarle dali prednost pred plezanjem?

Ko sem bil profesionalni plezalec, je bil moj edini cilj preplezati najtežje smeri na svetu. Pisalo se je leto 1997, preplezal sem eno najtežjih plezalnih smeri na svetu Just do it, glede plezalnih ciljev sem se po treh mesecih z ženo in dveletno hčerko vrnil pomirjen, a brez denarja. Ker je družino treba preživeti, sem se po službo odpravil v podjetje k očetu, ki me je dotlej na poti do uresničitve mojih sanj delno finančno podpiral. Zdelo se mi je, da bo to najhitreje zaslužen denar ... A sem kaj hitro spoznal, da oče pri plači ni ravno velikodušen. Sprejel sem službo, vendar mi je uspelo ohraniti svobodo. Tako sem lahko naslednjih deset let ob službi še plezal na visoki ravni – sicer manj kot prej, pa vendar. A osredotočenost na cilj, kako delati stvari bolje, mi je ostala. Rekel sem si, če že moram v službo, želim biti tudi v tem vrhunski, delati nekaj, kar bo v skladu z mojimi vrednotami in imelo najmanjši vpliv na okolje. Lesene hiše so zelo dobra izbira za nekoga, kot sem jaz, ki mu je narava toliko dala.

Ste karizmatična oseba, kompetenten vodja in odličen menedžer. Kako bi se sami okarakterizirali in kaj vas motivira?

Rekel bi, da sem načelen, vedno poln idej, moja narava je narava športnika, prizadevam si za natančnost in perfekcionizem. V ovirah ne vidim problemov, ampak izzive. A se hkrati zavedam, da sem tudi sam le človek iz mesa in krvi, z dobrimi in slabimi dnevi. Sem hitrih misli, rad razmišljam zunaj ustaljenih okvirov, znam povezovati. Moj največji potencial je gotovo to, da znam navdihniti, spodbujati ljudi, hkrati pa zaradi zagnanosti in spontanosti z nekaj besedami tudi vse pokvariti. V svojem pogledu na svet sem nekakšen vizionar, zelo vztrajen, trudim se biti pravičen.

Kakšen pa je vaš recept za uspeh?

Bistvo uspeha je v tem, da najdeš svojo pot. Da gradiš svojo zgodbo, si avtentičen. Uspeh je potem le posledica. Prepričan sem, da če je edini fokus v življenju finančni dobiček, lahko naredimo veliko, vendar ne bomo nikoli dosegli svojega potenciala. Če pa gradimo svojo lastno zgodbo, zanjo živimo, je to zmagovalna pot, ki nas dodatno polni.

Slovenci smo v primerjavi z drugimi narodi, sploh Američani, ki se v življenju pogosto selijo, zelo vezani na svoj dom. Vanj smo pripravljeni vložiti vse svoje prihranke in se odpovedati marsičemu, mnogi so svojo hišo tudi gradili z lastnimi rokami. Se je glede tega z leti kaj spremenilo? Kakšna je danes tipična slovenska hiša, o čem sanjamo Slovenci?

Brez lažne skromnosti lahko rečem, da sem prepričan, da je v zadnjih 25 letih imel Lumar pri gradnji hiš na Slovenskem velik vpliv. Ljudje lahko danes pridejo do lastne hiše veliko lažje in veliko hitreje kot nekoč, s klasično gradnjo. Tudi samo bivanje je v naši hiši prijetnejše, manj stresno, z veliko manj problemi. Za naš uspeh je predvsem zaslužna odlična uporabniška izkušnja. Kako smo do tega prišli? Predsodkov je bilo ogromno. Pred 25 leti je bilo skoraj nemogoče prodati montažno hišo. Vendar pri Lumarju ponujamo celostno rešitev, kar za običajno gradnjo ni v navadi. Ponujamo boljšo energetsko učinkovitost. Doseganje te je, že zaradi načina in materialov gradnje, lažje. Tudi vzdrževanje in ogrevanje hiše sta preprostejši. Naknadno smo dodali še en vidik, ki je pomemben pri delu naših kupcev – ekološki vidik. Zlasti pri mlajših kupcih je v zvezi s tem ozaveščenost zelo velika.

Seveda si na tem mestu ne morem kaj, da ne bi potešila svoje radovednosti – v kakšni hiši pa živite vi sami?

Imam hišo iz leta 1995, dograjeno z Lumarjevimi elementi. Sam sem najboljši dokaz za to, da je kovačeva kobilica pogosto res bosa. Ko smo se vselili, nam nobena druga hiša ni bila bolj všeč, časa za iskanje ni bilo ... Najbrž je bil vzrok za to tudi dejstvo, da preprosto preveč vem o hišah in vedno obstaja boljša, modernjša, ki jo imamo v pripravi. Zdaj je žena postavila dokončen ultimat, tako da – zdaj pa bo! Naša hiša bo kombinacija iQwooda in Lumarjevih elementov.

Pri gradnji se vedno zgodi paradoks: ko so ljudje mladi, bi potrebovali veliko hišo, vendar si je ne morejo privoščiti. Ko so stari, pa si zgradijo preveliko hišo. Zato mi je zdaj, ko so otroci bolj ali manj zdoma, pomembno, da hiša ne bo prevelika. Da bo svetla, imela galerijski prostor, velnes, fitnes, garažo, povezano z bivalnim delom, pa da ima razglede in prostorno teraso za druženje. Seveda mora biti tudi energetsko učinkovita, iz materialov, prijetnih na oko in otip, skratka vse, kar je pomembno za izkušnjo prijetnega bivanja.

Izjemna je tudi vaša izkušnja, da ste družinsko podjetje, ki ga je oče prodal skladu, nato odkupili nazaj – kaj je bil vzrok za to?

Zelo preprosto: zelo pomembno je, komu podjetje prodamo. Če poenostavim, s kom se v poslu poročas. Teorija, da se najprej poročiš in se vzljubiš po 20 letih zakona, v poslu ne velja. Potrebna je vsaj začetna simpatija, spoštovanje. Pri nas se je prav to izkazalo za problem. Lumar se pod novim lastnikom ni razvijal, tudi inovacij ni bilo ... Zato sem videl izziv v tem, da podjetje z iznajdljivostjo, vztrajnostjo in pravo mero dobrega občutka leta 2014 kupim nazaj. In odločitev se je izkazala za pravilno. A se zavedam, da dolgoročno brez inovativnosti in sposobnosti izjemne ekipe sodelavcev, na katere se lahko zanesem, gotovo ne bi šlo.

Se pravi, da ne podpirate tega, kar se danes na veliko dogaja, da uspešna družinska podjetja z zavirljivo tradicijo drugo za drugim pristajajo v tujih rokah?

Res je škoda, da se uspešna družinska podjetja prodajajo. Lahko se zgodi, da posel razumeš zelo dobro, že jutri pa ne veš, kaj bi počel z denarjem od prodaje. Po nekaj letih »v penzionu« ugotoviš, da bi taisti denar v tem času tako ali tako zaslužil, ob tem pa bi imel podjetje, ki bi bilo vredno več. Vprašanja za ali proti prodaji torej ne smejo biti le finančna, ampak se skrivajo drugje: ali imamo v podjetju nasledstvo, vizijo ...

Lastniki družinskih podjetij so, ker so vpeti v okolje, ponavadi tudi boljši lastniki kot neki tujec, ki na podjetje gleda le kot na naložbo. Tujec navadno ne vrača v okolje in se ponavadi tudi precej hitro, zgolj na podlagi finančnega vidika, odloča, ali bo proizvodnjo selil drugam. Slovenija je majhna, imamo veliko družinskih

Bor Dobrin, arhiv Lumar

podjetij, ki so po mojem mnenju hrbtnica vsake družbe. Predvsem pa imamo drugačne vrednote kot multinacionalke. O tem se veliko pogovarjamo s kolegi gospodarstveniki. Pogosto srečujemo managerje ali lastnike, ki jih zanima le njihov bonus, ne pa blaginja podjetja in zaposlenih. Koncentrira se zgolj na cilje, z namenom, da se takšno podjetje praviloma v petih do sedmih let prodaja naprej. A za uspešnost podjetja je kultura ključna stvar, ključna vrednota.

Kako pa je videti vaš klasični delovni dan? Kaj vas motivira, kaj danes – pri vsem uspehu – za vas pomeni življenjsko gonilo?

Veliko let sem delal zelo veliko. Nato sem prišel na rob izgorelosti, kar mi je spremenilo vrednote in dožemanje zdravega življenja. Skozi proces psihoterapije sem spoznal, da mi ni treba vedno reči DA. Ugotovil sem, da mi ni treba biti zraven pri vseh odločitvah. Danes svojo energijo namenjam pomembnim stvarim, manj pomembne črtam. Imam večje zaupanje v ekipo, več delegiram, več ji prepuščam.

Moj delovni dan je odvisen od več dejavnikov in temelji na tem spoznanju: največji športnik je tisti, ki z najmanjšo količino treninga zmaga, ne tisti, ki trenira do onemoglosti in ki najbolj gara. Podobno je v poslu. Kako z najmanj vložene energije doseči največ. Slovenci pa imamo zapisano v gene, da je treba delati tudi ob vikendih, sicer imamo slabo vest. Če bi športnik garal sedem dni na teden, brez odmora, brez regeneracije – ne bi postal vrhunski. Danes se trudim imeti zdrav balans med prostim časom, ki ga aktivno preživljam, in delom. Če želiš biti vizionar, ne moreš biti ves čas znotraj svojih štirih sten, brez vpogleda drugam.

Preboleli ste tudi težjo obliko covid-19 in v tem času ste imeli priložnost na svoje življenje pogledati drugače, ste dejali, in se zavedeli, kako pomembna sta zdravje in družina ...

S covidom je imelo večje težave veliko športnikov. Je že tako, da športniki ponavadi telo ženemo do roba zmogljivosti, in ker to zanj pomeni stres, smo slabo odporni. Sam sem od te (pre)izkušnje do sebe v športu prizanesljivejši. Perfekcionizem je lahko dober za uspešnega športnika in podjetnika, ni pa dober za telesa. Izčrpava tebe in tvoje bližnje.

VODILNI DISTRIBUTER
METALURŠKIH
POLIZDELKOV

IN OGREVALNIH
SISTEMOV BOSCH, ETA,
ABC IN HARGASSNER

 Kovintrade
Partner znanja
in zaupanja

www.kovintrade.com

Kovintrade mednarodna trgovina d.d. Celje
Mariborska 7, SI - 3000 Celje

DIGITALNA PRIHODNOST

Varna.
Zanesljiva.
Trajnostna.

www.smart-com.si

**SMART
COM** Zanesljiv, tehnološko napreden partner
za informacijsko varnost.

majhni začetki,
veliki dosežki

lajša
bolečine

zniža
vročino

deluje
protivnetno

125 let
ASPIRIN®

Zdravilo vsebuje acetilsalicilno kislino.
Vzeti z veliko tekočine.

CH-20241028-39

Pred uporabo natančno preberite navodilo!
O tveganju in neželenih učinkih se posvetujte z zdravnikom ali s farmacevtom.

Zame je bilo obdobje covida končna streznitev. Tudi sin je zbolel za avtoimunsko boleznijo, obiskovali smo veliko zdravnikov, nutricionistov. Predvsem pa je proces psihoterapije pripomogel k temu, da sem spoznal, kaj je v življenju res pomembno. Seveda ne menim, da sem v hipu postal popoln in rešil vse težave, a sem se hrabro podal na pot. In zdaj mi je lažje. Moja težava je bila (in je delno še danes), da se razburjam zaradi nepomembnih stvari. Pri pomembnih pa začuda ostajam miren. Moja šola je torej v tem, kako ohraniti mirnost pri nepomembnih rečeh (nasmešek).

Kako pa na takšno delovno predanost starša gledajo vaši otroci, ki v družinskem podjetju poosebljajo naslednjo generacijo? Glede na to, da so vam starši v mladosti pustili sanjati in iti svojo pot; ste ubrali enako prakso pri svojih otrocih?

Trudim se, in prav je, da gresta vsak svojo pot. Hči študira igro v Berlinu, sin končuje študij lesarstva v Mariboru in kaže zanimanje za družinski posel. Vendar je naše podjetje tako veliko, da ne moremo prihodnosti vezati le na člane družine oziroma na njihove osebne odločitve. Očetu se rad večkrat pohvalim – malo za šalo, malo zares –, kako izredno srečo je imel z mano. Vendar je družinsko podjetje za otroke lahko tudi breme, zato svojih otrok nisem vzgajal v zavesti, da ga bosta morala prevzeti. Odločili smo se za profesionalni management, ki bo vodil podjetje. Tako se lahko družinski člani v prihodnosti priključijo glede na interese in želje.

Menite, da je »čiščenje« v hribih, kjer se zaveš svoje majhnosti, na drugi strani pa povezanosti z ekosistemom, izredno zdravilno in koristno. Številni managerji pravijo, da je prav šport tisti, ki poskrbi za odganjanje stresa iz telesa.

Vsekakor! Tudi meni šport v velikem obsegu pomaga amortizirati stres, ki se mi nabere skozi dan. Šport me je tudi dobro pripravil na poslovno pot. Na drugi strani pa me, tudi če mi gre v poslu še tako dobro, zmeraj znova prizemlji in mi da vedeti, da sem še vedno isti.

Ukvarjam se tudi z meditacijo. Praviloma od štiri-do petkrat na teden, ponavadi zjutraj, takrat naredim tudi tibetanske vaje. To mi pomaga, da čeprav se včasih na kaj burno odzovem, tudi enako hitro spustim. Lahko bi rekli, da nepotreben balast sproti čistim.

Kaj pa najraje počnete v prostem času?

Kar zadeva šport, me je prevzelo kolesarstvo, pozimi turno smučanje, še vedno plezanje in fitness. Ob večerih z ženo rada obiščeva mariborsko gledališče.

Rad tudi potujem, čeprav potovanje vedno povezujem s kakšnim športom, izbiram cilje, do katerih ni predolgih poletov. Čisti odklop zame je tudi dopust v avtodomu. V mladosti sem iskal družbo, danes sem raje odmaknjen. Odmik namreč pomeni tudi refleksijo, pogled na svoje življenje.

S čim pa se radi pocrkljate, s čim privežete svojo dušo?

Ne privoščim si veliko pregreh. Tudi tukaj je moj moto manj je več. Uživam pa ob dobrem šampanjcu, v dobri družbi.

Kakšni pa so vaši načrti za prihodnost? V katero smer razvijate leseno gradnjo? Če je danes standard ničenergijska hiša, kaj bo čez deset, dvajset let? Kakšna je hiša prihodnosti?

Napredek bo vezan predvsem na finance. Srednji razred vse bolj izginja, kar ni v redu. Individualizirane hiše, kot jih gradimo po Sloveniji, si bodo v prihodnosti verjetno lahko privoščili le še premožni. Gradnja se bo podražila zlasti zaradi

dostopov in cene delovne sile. S tem se v Avstriji, Švici in Nemčiji srečujemo že danes. Glavnina kupcev se bo morala odločiti za tipizirano gradnjo. Naš odgovor na to so zelo kakovostne, arhitekturno dodelane tipske hiše. Glede kvadrature smo pri Lumarju vedno zastopali mnenje, da je manj več. Imamo svoj lastni arhitekturni biro, zato eno glavnih prednosti pomenijo dovršeni tlorisi za maksimalni izkoristek. Pri nas dobite na 140 kvadratnih metrih več kot drugje na 160 kvadratnih metrih. Trend k manjšim hišam podpiramo tudi z vidika trajnosti. Pojem pametna hiša pa pomeni svojevrsten paradoks. Vsi avtomobili so »pametni«, uporabljamo »pametne« telefone, na drugi strani pa naj naš dom, hiša ne bo »pametna«, saj nas je takšne pametne hiše strah. V prihodnje bo ta pamet že samodejno del hiše, ne da bi se je kupci sploh zavedali, in brez nepotrebnega strahu. V tem kontekstu mislim na ogrevanje, hlajenje, prezračevanje, ki upoštevajo vremensko napoved in se glede na okoliščine že vnaprej odzovejo. Hiše bodo gotovo pametnejše, kot so danes, in bodo beležile tudi naše navade.

Če bi danes lahko srečali sebe na začetku kariere, kakšen nasvet bi si dali?

Najpomembneje se mi zdi ne trošiti energije za nepomembne reči, saj ti je lahko zmanjka za pomembne. Tudi hitreje »prebaviti« stvari, ki so te prizadele. Če se ti zgodi krivica, kar je v poslu pogosto, je treba misel na to spustiti in iti naprej. In se zavedati, da zanjo nisi kriv ti, ampak človek na drugi strani. Kajti spreminjaš lahko le sebe, ne drugih.

Kateri pa je bil najdragocenejši nasvet, ki ste ga dobili na svoji poti, in od koga?

Bodi to, kar si, ostalih je že dovolj. In pa: poslušaj, počakaj in potem razmisli, ali sploh odgovoriti.

Za konec se posvetiva še glasbi: ko so vas vprašali, ali imate kakšen neizkoriščen talent, ste odvrnili, da petje to gotovo ni!

Res je, povsem brez posluha sem. Na mamino željo sem sicer hodil v glasbeno šolo, pa ni šlo. Poskusil sem se uvrstiti v pevski zbor, pa tudi to ni šlo. Hvala bogu imam druge talente na področju nastopanja. Mednje bi danes verjetno uvrstil tudi smisel za javne (po)govore, morda bi bil tudi dober igralec.

Kakšno glasbo pa najraje poslušate?

Glasba je v mojem življenju pomembna in me obvezno spremlja skozi dan, čeprav nimam enciklopedičnega znanja. Z ženo tudi zelo rada obiskujeva koncerte.

Naj omenim še, da smo imeli privilegij narediti hišo za violončelisto Luko Šuliča, njegovo glasbo si zelo rad predvajam v avtu. Nasploh me kakšen dober komad v avtu lahko zelo umiri, transformira, da si rečem: kako je življenje fino!

Po vsakem življenjskem mejniku, vsaki lovoriki je umestno vprašanje po novih izzivih – kje svoje poslanstvo vidite v prihodnosti?

Želim si, da bi se Lumar razvijal in krepil ter naš posel dobro tekel še naprej. Verjamem, da smo temelje za to dobro zastavili. Skozi leta pridobljeno znanje pa si želim deliti naprej; ne v smislu pridige, bolj v deljenju izkušenj.

Svoje razmišljanje usmerjam tudi v to, kako Lumar narediti bolj socialno podjetje, z delavskim solastništvom, ko bo zakonodaja to omogočala. Za večjo motivacijo zaposlenih.

Rad bi zasnoval tudi kakšno fundacijo, ki bi delovala na okoljskem področju.

HRASTNIK1860

MEMBER OF VAIDER GROUP

Steklo z vizijo
trajnostne
prihodnosti

info@hrastnik1860.com

www.hrastnik1860.com

COMTRADE
SYSTEM INTEGRATION

Pionirji poslovne uporabe generativne umetne inteligence

Izkušnje. Inovacije. Rezultati.

- Strokovnjaki za generativno UI
- Dokazane implementacije v realnem svetu
- Prilagodljive rešitve za oblak in lokalno okolje
- Premikamo meje možnega v umetni inteligenci

Ste pripravljeni na revolucijo UI?

ctsi.si@comtrade.com

PANTHEON[®]
Enterprise

Ko je
vse pod
nadzorom,
si upate
več!

Vsestranski vpogled za popoln nadzor

Poročila o trenutnem stanju poslovanja in pregled nad celotnim poslovanjem omogočajo, da so vaše odločitve hitre in zanesljive.

Samozavestno načrtovanje

Uskladite strateške načrte s finančnimi in operativnimi rezultati. Sprejemanje odločitev na podlagi kakovostnih podatkov je bolj učinkovito. Stremite k uspehu brez omahovanja.

Investicija, ki izboljša produktivnost

Zmogljiv poslovni program, ki olajša in pohitri delo, je neprecenljiva prednost v podjetju. Z optimizacijo rutinskih in ponavljajočih se nalog dosegate boljšo učinkovitost.

- 27 let neprecenljivih izkušenj
- 85.000 uspešnih uporabnikov
- 12 evropskih držav

PANTHEON ENTERPRISE

01 252 89 50

| prodaja@datalab.si

| datalab.si

ZAPOSLENI NE ZAPUŠČAJO ORGANIZACIJ, TEMVEČ ZAPUŠČAJO SLABE VODJE

Marko Delbello Očepek

Petra Kancler

Ajda Sibinčič je izkušena strokovnjakinja za HR, predavateljica in direktorica podjetja FirstClass, d. o. o., vodilnega podjetja za iskanje in selekcijo vodstvenih in strokovnih profilov ter HR-svetovanje. V podjetju FirstClass s svojo ekipo podpira organizacije pri doseganju ciljev z učinkovito selekcijo in razvojem zaposlenih ter preoblikovanjem kulture organizacije,

z uporabo naprednih tehnologij pa izboljšujejo selekcijske procese. S svojim znanjem organizacijam pomaga graditi uspešne ekipe po Evropi. Je tudi soustanoviteljica neprofita poslovnouobraževalnega programa BusinessClass za mlade talente ter soustanoviteljica podjetja Fush.ai, ki razvija napredno aplikacijo za občasna dela v Indoneziji.

Ste izkušena strokovnjakinja za HR, ukvarjate se z iskanjem in selekcijo vodstvenih in zahtevnih strokovnih profilov tako v Sloveniji kot širši Evropi. Kakšna je bila vaša dozdajšnja karierna pot, ki vas je pripeljala do vodilnega managerskega položaja?

Odkar pomnim, me je zanimal poslovni svet, že v srednji šoli sem opravljala počitniška dela v različnih podjetjih, kot so Tomos, Gorenje in Esotech. Med študijem so bila predavanja neobvezna, kar mi je omogočilo, da sem skozi celoten četrti letnik delala kot finančni analitik v Taxgroupu. Tam je bil moj mentor Blaž Kmetec, priznani finančnik, ki me je navdušil, da sem se še isto leto vpisala na magisterij iz financ, saj je bila to zadnja priložnost za pridobitev znanstvenega magisterija.

Tako sem tisto poletje izkoristila za intenzivno pisanje diplome, že jeseni pa sem se vpisala na International Master of Business, kjer se je potrdila moja vizija, da želim delati v managementu. Po zaključku sem se zaposlila v poslovnem združenju YES, kjer sem imela priložnost sodelovati s številnimi uspešnimi podjetniki in ugotovila, da mi je podjetniška pot bližje.

Izkušnje ste nabirali tudi na področju korporativnega komuniciranja, kajne?

Moja prva redna zaposlitev je bila na Ekonomski fakulteti Univerze v Ljubljani, kjer sem najprej delovala v korporativnem komuniciranju, nato pa sem postala del ekipe, ki je vzpostavljala nov Center poslovne odličnosti Ekonomske fakultete (CPOEF) ter vzpostavila Alumni klub Ekonomske fakultete. To je bilo izjemno zanimivo obdobje, vendar me je še vedno vleklo na svojo lastno poslovno pot. Izjemno sem hvaležna takratni direktorici CPOEF Moniki Lapanja, da mi je omogočila nadaljnje sodelovanje z njimi, kar mi je pomagalo zmanjšati tveganje pri zagonu svojega podjetja, ki se je sprva ukvarjalo z razvojem blagovnih znamk, sponzorstvi in organizacijo dogodkov.

Kako pa je potem prišlo do ustanovitve podjetja za iskanje in selekcijo vodstvenih in strokovnih profilov FirstClass?

Ko sem se takrat (in še danes) pogovarjala z gospodarstveniki, so se vsi po vrsti pritoževali, da mladi, ko pridejo v prve službe, nimajo dovolj uporabnih veščin in potrebujejo veliko časa za integracijo v podjetje. Kot odgovor na to težavo sva s Tilom Lajovicem, soustanoviteljem podjetja FirstClass, ustanovila zaposlitveno-izobraževalni program BusinessClass, ki s pomočjo 40 predavateljev in izkušenih managerjev opolnomoči mlade talente, da veliko hitreje postanejo ključni kadri v podjetju.

Kmalu pa smo ugotovili, da podjetja še bolj kot mlade talente potrebujejo že usposobljene strokovnjake in vodje. Iz tega spoznanja se je razvila naša danes primarna dejavnost, in sicer iskanje in selekcija vodstvenega ter strokovnega kadra na najvišji ravni. Danes podjetjem pomagamo najti najboljše talente, ki občutno pripomorejo k njihovem uspehu, BusinessClass pa je naš neprofitni projekt in kmalu bomo začeli izvedbo že šeste generacije.

Kako bi se sami okarakterizirali in kaj vas motivira?

Rekla bi, da sem ciljno usmerjena in vedno pripravljena na nove podjetniške izzive. Moja največja motivacija je spremljati rast in uspeh posameznikov ter ekip, ki jih podpiramo, ter seveda tudi naših podjetij. Navdihuje me družina, saj mi daje potrebno energijo in ravnovesje za uspešno delo, hkrati pa si želim za podjetništvo navdihniti tudi hčerki.

V čem je skrivnost vašega uspeha? Kaj delate prav v kariernem življenju?

Mislim, da je skrivnost v nenehnem učenju, prilagajanju spremembam in raziskovanju novih možnosti. Prizadevam si za transparentno komunikacijo ter

postavljam visoke standarde zase in za svoje ekipe. Zelo pomembno mi je tudi ohranjanje dobrih odnosov s strankami in kandidati, saj verjamem, da je zaupanje temelj uspešnega poslovnega svetovanja. Hkrati pa sem zelo trmasta, prepričana sem, da je vse mogoče, in zelo redko odneham.

Prilagajanje spremembam je aktualna stalnica v trenutnem poslovnem svetu. Katere veščine mora še obvladati sodobni menedžer?

Drži, trenutni poslovni svet je zelo dinamičen. Dober vodja mora biti svoj slog vodenja sposoben hitro prilagajati različnim gospodarskim razmeram in tipom zaposlenih. Razumeti mora potrebe in čustva zaposlenih ter se ustrezno odzvati. Vodje, ki imajo razvite veščine čustvene inteligence, imajo v svojih ekipah večjo zavzetost in manj konfliktov. Znajo ustvariti okolje visoke psihološke varnosti in zaupanja, kjer zaposleni odprto komunicirajo mnenja in ideje. To je zlasti pomembno za generacijo Z, ki ravno vstopa na trg delovne sile in vodjem povzroča kar nekaj sivih las. S spodbujanjem njihove inovativnosti in učenja lahko dobri vodje ustvarijo okolje, v katerem se mladi talenti počutijo motivirani in angažirani.

Zelo pomembno je tudi, da vodje znajo postavljati jasne cilje in strategije ter meriti uspešnost svojih ekip. Usklajevanje individualnih ciljev z vizijo podjetja je glavno za doseg dolgoročnih rezultatov.

Govorili ste o tem, kako v slogu selektorjev športnih ekip izbrati najboljše kadre za svoje podjetje. Kajti prav zaradi neustreznega in premalo pozornega ukvarjanja z iskanjem in umeščanjem ključnih kadrov se mnogo podjetij pozneje v svojih procesih spopada z neprijetnimi posledicami pri delovanju in doseganju svojih ciljev.

Tako je, pri izbiri najboljših kadrov za podjetje je najpomembneje, da se procesa lotevamo z enako resnostjo in strategijo, kot bi jo uporabili selektorji svetovnih športnih ekip. Vsak posameznik, ki ga zaposluje, ima pomembno vlogo v celotni ekipi, in prav zato sta temeljita izbira ter pravilno umeščanje ključnih kadrov nujna.

Zavedati se je treba, da neustrezno in površno ukvarjanje z zaposlovanjem lahko vodi do resnih posledic! Napačne izbire pogosto pomenijo zmanjšano produktivnost, slabo timsko dinamiko in, kar je še huje, neuspeh pri doseganju poslovnih ciljev. Velikokrat takšni zaposleni tudi ostanejo v podjetju na neprimernih delovnih mestih, so nezavzeti in ne prinašajo rezultatov, kar dodatno obremenjuje preostale člane ekipe. Podjetja, ki ne posvetijo dovolj pozornosti procesu iskanja in selekcije, se lahko pozneje spopadajo z visokimi stroški zaradi vnosičnih zaposlovanj, usposabljanja in poskusnega dela.

Dobro zasnovan proces selekcije, ki v grobem vključuje natančno analizo potreb, vedenjske in tehnične intervjuje, osebnostna profiliranja in praktične preizkuse, zmanjša to tveganje in zagotovi, da izberemo talente, ki bodo ustvarjali dodano vrednost. S pravimi ljudmi na pravih položajih gradimo temelje, ki omogočajo dolgoročni uspeh, saj so zavzete ekipe tiste, ki dosegajo izjemne rezultate, bodisi na športnem igrišču bodisi v poslovnem svetu.

Kakšno pa je trenutno stanje zaposlovanja v Sloveniji in kaj svetujete podjetjem, kakšne kadre naj zaposlujejo?

Trg dela v Sloveniji ostaja dinamičen, brezposelnost je še vedno na zelo nizki ravni in povpraševanje po delovni sili je veliko, čeprav so se po obdobju intenzivnega povpraševanja po visoko izobraženih kadrih razmere nekoliko umirile. Nekatera podjetja res odpuščajo, a trg presežne kadre za zdaj hitro absorbira. Pritisk na plače pri visoko izobraženih strokovnjakih ni več tako močan kot med

pandemijo, vendar pa imajo dobri kadri še vedno možnost izbire in ne bodo menjali za vsako ceno.

Pri zaposlovanju je glavno, da izbiramo sodelavce, ki imajo miselnost rasti, takšni zaposleni so odprti za nenehno učenje, proaktivni, prilagodljivi in znajo poiskati pomoč, ko jo potrebujejo. Zame so prav tako pomembne visoko razvita stopnja odgovornosti in integritete, proaktivnost in sposobnost učinkovitega sodelovanja v timih. Takšni zaposleni ustvarjajo pozitivna delovna okolja in uspešne organizacije.

Po epidemiji covid-19 so se najpogostejši razlogi, da zaposleni zapustijo podjetje, precej spremenili. Povejte nam, kateri so ti razlogi, kaj to pomeni za podjetja in kako se temu trendu zoperstaviti.

Res je, po pandemiji se je zvestoba zaposlenih občutno zmanjšala, kar se kaže v rekordni stopnji fluktuacije na svetovni ravni. Letna fluktuacija je v nekaterih sektorjih, kot so IT, finance in storitvene dejavnosti, po pandemiji presegla 20 odstotkov, medtem ko je pred pandemijo v povprečju znašala okoli 12 do 15 odstotkov. Glavni razlogi za odhode so danes pomanjkanje fleksibilnosti, občutek nepodprtosti ter iskanje boljšega ravnovesja med delom in zasebnim življenjem.

Za zadržanje zaposlenih je zelo pomembno, da imajo podjetja na vodilnih položajih prave ljudi. Ljudje namreč ne zapuščajo organizacij, temveč zapuščajo slabe vodje. Pravi vodje znajo navdihovati z jasno vizijo in podpirati zaposlene ter ustvarjati okolje, kjer se počutijo cenjene in samoaktualizirane. Zelo je pomembno tudi, da zaposlenim omogočijo fleksibilne oblike dela, da aktivno poslušajo njihove potrebe ter vlagajo v programe, ki spodbujajo njihovo dobro počutje in razvoj. Dobra podjetja, ki imajo zavzete zaposlene, redno korigirajo plače glede na trg, vedo, kdo so njihovi ključni kadri, in imajo zanje jasne razvojne načrte.

Presenetili ste me tudi z izjavo, da priporočate, da se zaposlovalci glede plače s kandidatom za zaposlitev pomenijo že med prvim pogovorom ...

Iz izkušenj opažam, da se plače za podobna delovna mesta v Sloveniji lahko zelo razlikujejo, zato je smiselno že na začetku preveriti pričakovanja o plačilu, da se ne izgublja čas in ustvarjajo lažna pričakovanja. Tudi naročnika vedno povprašamo o okvirnem proračunu za pozicijo, saj se veliko organizacij težko odmakne od internih sistemizacij in določenih okvirov. Verjamem, da je odkrit pogovor o pričakovanjih glede plače že na začetku procesa ključen, saj prihrani čas obema stranema in postavlja temelje za transparenten odnos. Tako lahko kandidati in podjetje uskladijo pričakovanja, kar vodi v boljše in stabilnejše delovne odnose.

Kako pa umetna inteligenca (UI) spreminja HR in management? Oziroma kako UI-tehnologija vpliva na trg dela in procese zaposlovanja?

Naj z vami delim misel nobelovca Paula Krugmana iz leta 1995, ko je izjavil, da internet ne bo veliko spremenil poslovanja in da se bo njegov razvoj kma-

Osební arhív

lu ustavil. Danes, skoraj 30 let pozneje, si življenja brez interneta ne moremo predstavljati, kar nas opominja, kako težko je napovedati vpliv tehnoloških revolucij, ko se te dogajajo. Danes po mojem mnenju stojimo na pragu podobne prelomnice – svetovne milijarde se usmerjajo v razvoj generativne umetne inteligence, pri čemer McKinsey napoveduje, da bo kar polovica dela avtomatiziranega v prihodnjih treh desetletjih. Prav v tem vidim priložnost tudi za našo panogo, kjer kljub osredotočenosti na delo z ljudmi lahko izkoristimo tehnologijo za učinkovitejše in do zaposlenih prijazne delovne procese.

V našem podjetju umetno inteligenco uporabljamo predvsem pri administrativnih nalogah, raziskovanju in urejanju podatkov, kar nam omogoča večjo učinkovitost in natančnost. Kljub temu pa ostajata kritična presoja in končno odločanje vedno v rokah naših senior svetovalcev, ki s svojim strokovnim znanjem in izkušnjami poskrbijo, da se tehnologija uporablja kot podporno orodje, medtem ko ključne odločitve temeljijo na človeškem razmisleku in razumevanju.

Umetna inteligenca nam bo tako omogočila, da bomo imeli več časa za tiste lastnosti, ki jih imamo le ljudje: za empatijo, skrb za sočloveka in ne nazadnje za kritično razmišljanje.

Koliko ur pa traja vaš delovnik in kako praviloma začnete dan?

Moj urnik je zelo fleksibilen, saj vključuje veliko dela s strankami, sestankov in poslovnih dogodkov, kar poskrbi za pestre in dinamične dneve. Najraje pa delam zvečer, ko je vse mirno in telefon ne zvoní vsakih nekaj minut. Jutra so pri nas z letošnjim letom veliko lažja, saj sta obe hčerki že v šoli in se sami uredita, kar nam omogoča bolj umirjen začetek dneva. Imamo srečo, da imamo super šolo, ki jim tudi v popoldanskem času omogoča veliko aktivnosti. Z možem imava še >

www.erpium.com | KREATIVNA AGENCIJA

SOUNDS LIKE
A **GOOD IDEA.**

erpium[®]

skupno podjetje Fush.ai, zato pogosto tudi popoldneve preživim v pogovorih o poslu —pri nas so službene in družinske teme pogosto prepletene, saj oba uživam v podjetništvu.

Za ženske na vodilnih položajih se zmeraj postavlja vprašanje, kako jim uspe uskladiti službo in zasebno življenje. Kakšen je v zvezi s tem vaš recept?

Zame sta najpomembnejša dobra organizacija in vzpostavljeno podporno okolje. Tako storitve dostave uporabljamo tako rekoč za vse, kar se da; na primer tedensko prejemamo bio zelenjavo in mlečne izdelke, da ne zgubljam časa v trgovini. Že od nekdaj je moja filozofija, da najemam storitve, kjer je moj oportunitetni strošek višji od urne postavke. Zavestno tudi nimam avtomobila, vozim se s kolesom in taksiji, kar mi omogoča, da prihranim dragocene minute.

Tu kaže poudariti, da je moj mož resnično moja največja opora in partner — zelo sva usklajena in si med seboj vedno pomagava, poleg tega je tudi zelo aktiven oče, ki se z veseljem vključuje v vse vidike družinskega življenja. Zelo pomembna je tudi podpora babic in dedkov, ki nama veliko pomagajo — za oboje sem izjemno hvaležna.

Kako pa se spopadate s stresom, ki je v natrpanih urnikih verjetno največji sovražnik novodobnih managerjev?

Po naravi sem deloholik, zato moram zavestno delati za to, da si ne naložim preveč. Pri tem mi zelo pomaga moja odlična coachinja Nina Gregorič Ožura, ki me podpira, da se povežem sama s sabo in jasno postavim prioritete. Izmenično

tudi obiskujem masaže in akupunkturo, kar mi pomaga pri sprostitvi in uravnoteženju življenjskega tempa.

Se dejavno ukvarjate tudi s kakšnim športom?

Tudi v športu imam rada raznovrstnost, tako da kombiniram odbojko in treninge z osebnim trenerjem. Ko mi čas dopušča, igram tenis, ki se ga učim zadnjih nekaj let in mi zelo ustreza. Poleti wakeboardamo na Krku, kar počne skoraj vsa družina, prihodnje poletje bomo uvedli še mlajšo hčerko, ki za zdaj še ni pokazala zanimanja.

Včasih, ko se peljem na sestanke, dam v avtu glasbo zelo na glas, kar me napolni z energijo in mi izboljša razpoloženje. To je tudi edini čas, ko lahko pojem na glas, saj takrat nihče ne trpi zaradi očitnega pomanjkanja posluha (smeh).

Glede na povedano je očitno, da ste zelo disciplinirani. A vendar —kaj si privoščite za dušo, s čim občasno grešite?

Med tednom spim premalo, zato ob vikendih, če je le možno, rada dalj časa spim in si tako napolnim baterije. Potovanja ali skok čez mejo k našim sosedom je tisto, kar mi daje dodatno energijo in me sprosti. Na primer Dubaj me navdihuje in vsakič, ko se vrnem, občudujem, kako hitro napredujejo. Njihova vizija prehoda iz neznanega mesta sredi puščave v svetovno središče je zame dokaz, da so lahko velike ideje uresničene, kar me spodbuja, da tudi sama razmišljam širše in postavljam višje cilje. Poleg tega uživam v druženju in vsako leto se še posebej veselim »after partyja«, ki sledi managerskemu koncertu, kjer se s kolegi sprostimo in uživamo v prijetnem ozračju ob dobri glasbi.

Če se ustaviva še pri glasbi —morda igrate kakšen instrument?

Ko sem bila otrok, sem pet let igrala klavir, a me ni preveč veselilo, saj so moji talenti žal drugje. Zato še toliko bolj občudujem vse izvajalce na managerskem koncertu, ki so pravi mojstri svojih instrumentov. Njihova spretnost in strast do glasbe me vedno navdušita.

Imate kakšen ritual, povezan z glasbo?

Včasih, ko se peljem na sestanke, dam v avtu glasbo zelo na glas, kar me napolni z energijo in mi izboljša razpoloženje. To je tudi edini čas, ko lahko pojem na glas, saj takrat nihče ne trpi zaradi očitnega pomanjkanja posluha (smeh).

Kaj bi svetovali mladim menedžerjem, ki so v procesu ustvarjanja kariere?

Naj gradijo pozitivne in pristne odnose tako v podjetju kot tudi zunaj tega. Profesionalnost in poslovna integriteta sta izjemno pomembni pri rasti in napredovanju v kariери. Pomembno je, da se ne bojijo izraziti svojih zamisli in predlogov, saj so prav sveže perspektive tiste, ki lahko prinesejo inovacije in tudi karierno napredovanje. Poleg tega je nenehno učenje nujno, sploh v časih, ko tehnologije tako hitro napredujejo.

Poudarila bi še, naj vztrajajo pri svojih ciljih, tudi ko se pojavijo izzivi, saj je prav ta vzdržljivost ključ do uspeha. Če začutite, da ste v nekem podjetju dosegli svoj maksimum, pa se seveda povežite z dobrim headhunterjem.

Kakšno je vaše življenjsko vodilo?

Vsak dan se trudim biti boljša različica sebe, hkrati pa želim s svojim delom in odnosom pripomoči k pozitivnim spremembam v svetu.

HD7 HD8

YASKAWA

Industrial Robot in Hygienic Design

KLJUČNE PREDNOSTI

- Higijensko oblikovanje: inkapsulirano ohišje, brez izpostavljenih vijakov
- Robotski priključki iz spodnje strani
- Notranji povezi paket vključno z ethernet
- Higijensko oblikovane robotske osi in prirobnica
- Nizko oddajanje delcev v okolico
- Mast - Food Grade Grease
- Razred zaščite IP69K

ČIŠČENJA ROBOTA

- Poseben premaz: odlična mehanska in kemična odpornost
- Zunanji deli robota s certifikatom FDA
- Protimikrobna, gladka površina
- Izbrana in preverjena zasnova tesnjenja robotskih osi

YASKAWA Slovenija d.o.o. • T: +386 (0)1 83 72 410 • YSL-info@yaskawa.eu.com • www.yaskawa.si

Razvijamo odporen in trajnosten energetske sistem za zeleno Evropo.

Interenergo, d. o. o.
Gospodarska cesta 11
1000 Ljubljana
www.interenergo.com

interEnergo

a **kelag** company

ALWAYS IN MOTION

Poiščite ordinacijo,
ki ponuja lasersko
pomlajevanje

Fotona

choose perfection

60
let inovacij

Izberite odličnost.
Izberite Fotono.

Committed to Engineering
The Highest Performance, Best Made Laser Systems in the World

www.fotona.com
Stegne 7, 1000 Ljubljana

ZA TRAJEN USPEH PODJETJA JE NAJPOMEMBNEJŠA JASNO ZAČRTANA VIZIJA

Petra Kancler

Jure Remškar je izvršni direktor podjetja Smart Com. S ponosom pove, da tudi po 34 letih delovanja družinsko podjetje z ekipo visoko usposobljenih strokovnjakov in najsodobnejšo informacijsko tehnologijo še vedno uresničuje vizijo ustanoviteljev, to je postati vodilni graditelj telekomunikacijske in informacijske infrastrukture. Njihovo poslanstvo je reševanje kompleksnih IT-izzivov s snovanjem varnih, zanesljivih in do uporabnika prijaznih rešitev in storitev za digitalno preobrazbo gospodarskih družb in kritične infrastrukture.

Jureta odlikujeta strast do novih tehnologij ter zavzetost vpeljevanja sprememb in izboljšav v procese poslovanja, pri tem v središče

vedno postavlja kupca in zagotavljanje odlične uporabniške izkušnje. Njegovo prepričanje sovпада z razmišljanjem Simona Sineka, saj verjame, da je za trajni uspeh podjetja najpomembnejša jasno začrtana vizija, kar odseva tako pri vodenju podjetja kot pri navdihovanju več kot 70 sodelavcev.

Zdi se, da vam je bila kot dediču uspešnega družinskega podjetja poslovna pot začrtana vnaprej, tako rekoč položena v zibelko. Ste si od nekdaj želeli postati manager ali ste kot otrok sanjali o čem povsem drugem?

V mladosti sem imel povsem druge sanje, postati sem želel profesor zgodovine. Tako sem vsaj zatrjeval ob koncu srednje šole. A

oče me je premeteno spomnil, da je lahko zgodovina tudi odličen hobi, in me spodbudil k izbiri drugačne kariere poti. Zato sem se odločil za pravo, vendar kmalu ugotovil, da ni zame. Ni mi bil všeč vidik konfliktnosti, ki bi mu bil podvržen vse življenje. Motivacija je padla, zato sem bil v petem letu študija vpisan šele v tretji letnik, in odločil sem se, da je čas, da nekaj ukrenem: prepisal sem se z ljubljanske pravne fakultete na mariborsko, staršema pa napovedal, da si bom odslej študij financiral sam. Takrat se je pokazala moja podjetniška žilica. Kot svetovalec na pravnem področju sem vstopil v Smart Inkubator, verjetno prvi »in-house«¹ podjetniški inkubator pri nas, katerega naloga je bila interno spodbujanje podjetniških idej ter njihovo podpiranje na trgu. Po treh letih sem želel narediti korak naprej in z bratom sva prevzela vodenje podjetja Smart Inženiring, ki se je ukvarjalo z oddajanjem lastnih nepremičnin in gradnjo za trg. Po očetovi bolezni pa sem prišel na Smart Com.

Odraščali ste v podjetniški družini, zrasli ste skupaj z družinskim podjetjem, kar vas je gotovo tudi osebno zaznamovalo. Kaj je tisto najpomembnejše, kar sta vam na življenjsko pot dala starša?

Ko se zdaj ozrem nazaj, lahko rečem, da sta starša naju z bratom premeteno usmerjala, tako rekoč vzgajala v podjetništvo. Veliko srečo sem imel, da sem odraščal ob takšnem očetu in mami. Najpomembnejše, kar sem od njiju dobil, je zdrav sistem vrednot. Zdaj, ko imam tudi sam otroke, vem, da je to najpomembnejše, kar lahko otroku daš. Žlahtne vrline so, da zaznaš potrebo v okolju, ponudiš pomoč, da razumeš, da osebna izpolnjenost ni odvisna le od financ. Oba z bratom sva delavna in razumeva, da brez učenja ni napredka. Pomembno je tudi, da se zavedaš skupnosti, se čutiš kot del celote.

Kako pomembna pa se vam za managerja zdi formalna izobrazba in kako danes vidite svojo akademsko izkušnjo?

Kot pogosto v življenju ima tudi v procesu študija pot veliko večjo vrednost kot doseganje samega cilja. Prav je, da je formalna izobrazba osnova za nadaljnjo managersko kariero. Če ne zaradi drugega, zato, da se spoprimeš s preprekami in se jih naučiš reševati.

Kako bi se označili, kaj vas v poslu poganja in kaj bi v tem kontekstu poudarili za svoj največji izziv?

Karakterno sem zelo vztrajen, najbolj pa me naprej žene želja po izboljšanju. Danes se na trgu spoprijemamo s številnimi tveganji, ki zahtevajo nenehne spremembe poslovanja. Vemo pa, da je spremembe med zaposlenimi težko uvajati, v kateremkoli sistemu. Zdi se mi, da je moja prednost v tem, da znam s transparentnim, odkritim odnosom predstaviti potrebne spremembe in jih uresničiti.

Kam segajo začetki podjetja Smart Com?

Zametki segajo še v čas, ko je bil moj oče zaposlen v podjetju Iskra Commerce, odgovoren je bil za zastopanje tujih podjetij. Med Jugoslavijo so namreč imela tuja podjetja dostop na naš trg le prek lokalnega partnerja. Ob koncu osemdesetih let, ob slutnji sprememb v smeri tržnega gospodarstva, je oče videl nevarnost v tem, da bodo tuja podjetja zakorakala na trg samostojno. Zato je izdelal poslovni načrt, ki je vključeval sistemsko integracijo, kar počnemo še danes. Po načelu: vzameš neko tehnologijo, ki jo skupaj s svojim strokovnim znanjem in poznavanjem specifik povežeš v sistem oziroma zapakiraš v produkt. Ko je svojo vizijo predstavil direktorju, je ta menil, da se tak scenarij še dolgo ne more zgoditi. A oče se ni pustil odvrniti ter se je med tuhtanjem in nervozno hojo gor in dol po domači dnevni sobi odločil za samostojno pot. Rekel si je, da bo eno leto tvegati, v tem času pa bomo živeli od prihrankov in mamine plače —mama je imela dobro službo na elektroinštitutu. Tako se je leta 1990 rodil Smart Com z vizijo postati vodilni graditelj telekomunikacijske in informacijske infrastrukture.

In kot kaže, je imel prav, kajti že kmalu se je Smart Comu pridružila tudi vaša mama.

Tako je. Velik preskok se je zgodil prav z maminim prihodom v podjetje. Kot gradbinka z magisterijem iz informatike je bila zelo dober projektni vodja, razumela je procese ter zato prevzela operativno in podporne funkcije. Medtem ko je mama znala odlično vzpostaviti strukturo znotraj podjetja, je oče znal prepoznati potrebe trga, pripeljati ustrezne tehnologije in partnerje. Tudi z bratom delujeva podobno —moja primarna področja so finance, kadri, informatika, brat pa je usmerjen v trg.

Poslanstvo Smart Coma je reševanje kompleksnih IT-izzivov s snovanjem varnih, zanesljivih in do uporabnika prijaznih rešitev in storitev za digitalno preobrazbo gospodarskih družb in kritične infrastrukture. Kaj, menite, je danes ključ do višje dodane vrednosti?

Inoviranje, produktivnost in kakovost ter vlaganje v zaposlene in odnose. Danes vse več poslovođstev čuti, da ni dovolj le racionalni pristop k poslovanju in da je treba empirične podatke povezovati z mehкими elementi, da na primer intuicija postaja novo pomembno orodje managementa.

Višja dodana vrednost je znanje identifikacije problema in sposobnost njegove rešitve s svojimi produkti. Pravzaprav ne razumem, zakaj se podjetja ne odločijo za vpeljavo zakonodajnih zahtev na področju informacijske varnosti in s tem poskrbijo za večjo konkurenčnost. Oktobra je začela veljati nova evropska direktiva s tega področja in lahko bi bili prvi, ki bi uveljavljali nove predpise. V Sloveniji bi na tem področju lahko bili boljši, lahko bi bili bolj konkurenčni.

Najdragocenejši spomini so povezani z obiski koncertov, na katerih sta nastopili hčerki. Nekaj prav posebnega pa je bil tudi ogled muzikala The Music Man na Broadwayu, v katerem je izvrstno pel in plesal Hugh Jackman.

Redkokatero področje se tako hitro razvija kot IT. Kako vidite zadnja desetletja v tej panogi in njeno (digitalno) preobrazbo?

Vsi, ki smo tehnološki navdušenci, smo res lahko veseli, da živimo v današnjem času. Ogromno obstoječih virov in tehnologija, ki hitro napreduje, ustvarjajo veliko izzivov. Svoje razmišljanje moramo spremeniti, če želimo koristno uporabljati tehnologijo, ki bo prinesla dodano vrednost. Digitalna preobrazba in umetna inteligenca sta glavni za krepitev konkurenčnosti in produktivnosti. Kot je bilo pred stotimi leti odvisno, v katero smer bo šel proizvodni proces, če ne boš vpeljal elektrike, tako je zdaj odvisno, kaj bo, če ne boš vpeljal digitalizacije, če ne boš imel podatkov, podatkovnih struktur, ki bi sčasoma omogočale uporabo umetne inteligence. V Sloveniji imamo nekaj podjetij, ki so lahko vsem v ponos in vzor. Včasih manjkata nekoliko več jasne strategije države in pomoč, ki bi pomagala narediti večje premike. V državnih organih, organizacijah deluje veliko ljudi, ki imajo dobre namene in želijo preseči omejitve, a krasno bi bilo, če bi se lahko poenotili in postavili jasne cilje, ki jih želimo kot država izpolnjevati.

Smart Com je uspešno družinsko podjetje z bogato 34-letno tradicijo. Kako vam je uspelo ohraniti podjetniški duh skozi generacije ter kako različnost značajev in pogledov na svet družinskih članov vpliva na sodelovanje?

Uspešnim družinskim podjetnikom je skupna temeljna slovenska vrednota —delavnost. Pa tudi pogum, podjetniški duh, inovativna miselnost ter ponos in pripadnost, ki ga čutimo do Slovenije.

Najpomembnejša je zavezanost dolgoročni perspektivi. V družinskih podjetjih ne razmišljamo toliko o četrletjih in ne načrtujemo samo v letih, ampak desetletjih. Kljub temu pa so inovacije pomembna stalnica, saj je bistvo družinskih podjetij biti inovativen in se odzivati na potrebe kupcev.

Verjamem v učinkovito komunikacijo in sodelovanje med družinskimi člani, zato imamo v Smart Comu tedenske »družinske« sestanke. Poleg tega skrbim tudi za redno komunikacijo z zaposlenimi, saj so enake vrednote lastnikov in zaposlenih zelo pomembne.

Raziskava o sodobnem voditeljstvu je pokazala, da je večina slovenskih podjetij v učeči in misleči fazi razvoja. Smart Com pa je eno tistih podjetij, ki izstopa po odličnosti. Glede na bogate izkušnje iz prve roke: kaj menite, kaj naredi dobrega voditelja?

Zame so pri vodenju najpomembnejši timsko delo in odnosi, medsebojno zaupanje s sodelavci, ki mora temeljiti na strokovnosti, in zdrav odnos do napak. Voditelj mora znati prisluhniti in se odločiti. Prav sposobnost hitre ocene stanja in tveganja, pri katerem se zavedaš, da nosiš vso odgovornost za odločitve in njene posledice, velikokrat ni preprosta.

Velik poudarek dajemo tudi razvoju kadrov in predvsem njihovih kompetenc. Vse to nam daje nove uvide v to, kako se lahko spreminjamo in izboljšujemo.

Alenka Rosa

Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve

Za podjetnike. Za varno poslovanje. Za uspeh.

IZKORISTITE PODPORO AJPEŠ PRI USTANAVLJANJU IN RASTI PODJETJA

www.ajpes.si

Kako pa vam v Smart Comu uspe motivirati zaposlene?

Vsaka generacija prinese nekaj novega in je odsev okolja, v katerem živi. To poslovodstvom seveda prinaša vedno nove izzive. Na eni strani si mladi danes želijo prilagodljiv delovni čas, na drugi strani pa opažam, da imajo mlajši večjo potrebo po poslanstvu, veliko jim pomenijo pravičnost, transparentnost in poštenost. To so glavni elementi za vzpostavljanje zaupanja. Če vodja nekaj reče, mora to tudi uresničiti, saj je to pomembno za utrjevanje njegove kredibilnosti voditelja in grajenje zaupanja pri sodelavcih. Če sodelavcem razložim pot, največkrat najdejo motivacijo in radi sodelujejo.

Pred kratkim sem postavil vprašanje: zakaj delaš to, kar delaš, in zakaj to delaš pri nas? Najboljši odgovor, ki povzema to, kako mlajša generacija živi, je bil: družbi kot celoti in podjetjem izboljšujemo njihovo delovanje, delujemo trajnostno, predvsem pa pomagamo. Ne plačilo ne pogoji niso največjega pomena. Veliko pomembnejši so odnosi med sodelavci.

Kako pa je videti vaš delovni dan?

Praviloma vstanem približno ob pol sedmih, dvakrat na teden grem zjutraj na telovadbo. Ob dneh, ko nimam telovadbe, zelo uživam v tem, da peljem hčerki v šolo. V službi sem torej bodisi malo pred osmo bodisi ob pol devetih. Ko pridem, pogledam poročila, grem na kavo s kolegi, v pogovoru izvem, kaj je novega, kje so izzivi. Potem se zvrstijo usklajeni termini, popoldneve pa navadno zaznamuje veliko sestankov, usklajevanja, zato se imam možnost osredotočiti na strateške naloge šele nekje po četrti uri. Včasih rad vzamem kakšno delo tudi s seboj domov, da se mu lahko v miru posvetim, se posvetujem z ženo ...

Stres je eden izmed največjih sovražnikov sodobnih menedžerjev – kako se spopadate z njim?

Dostikrat težko, a mi ga je z leti uspelo nekoliko omejiti. Neko nenapisano pravilo pri nas je, da če je le mogoče, čez vikend ne delam. Veliko mi pomeni kakovosten čas z družino, zelo rad kuham, saj me to sprosti. Uživam tudi v naravi, rad

gobarim. Veliko berem, zlasti zgodovinsko tematiko. Moj konjiček je in ostaja zgodovina.

Kaj pa si najraje privoščite za dušo?

Potovanja. Z družino zelo radi potujemo. Destinacije izbiramo po demokratičnem sistemu, praviloma pa velja, da so jesenske počitnice namenjene medcelinskim potovanjem, za 1. maj pa ostanemo v Evropi.

Imamo tudi dogovor, da se vsak mesec skupaj udeležimo vsaj ene prireditve, povezane z umetnostjo. Lahko je razstava, gledališka predstava, koncert. Med potovanji pa izkusimo lokalno kulturo, umetnost. Verjamem, da tako razumeš, da je svet okoli tebe različen, da te nekaj lepega lahko poboža po duši.

Glede na to, da so računalniki del vaše službe, me zanima, ali se jim poskušate v prostem času čim bolj ogniti. Imate doma kakšna pravila glede uporabe računalnikov, telefonov, igralk sodobne tehnologije?

V prostem času in v okviru družine nekako poskušamo slediti zdravim smernicam glede uporabe tehnologije. Ženo se trudiva hčerkam pojasniti njihove prednosti in slabosti. Najprej vzpostavimo zaupanje, jasno izraziva pričakovanja, omejitve uvedemo šele ob kršitvah. Čez teden televizije skoraj ne gledamo, telefone pa sta obe hčeri dobili šele, ko sta bili stari 11 let in pol.

Kakšen pa je vaš odnos do umetnosti, glasbe? Morda igrate kakšen instrument?

Oba z ženo sva v osnovni šoli začela igrati blokflavto in nadaljevala s klavirjem, trenutno pa sva v tem pogledu predvsem taksista za svoji hčeri. Obe pojeta v zboru, ena trenira navijaštvo, druga odbojko. Starejša je šest let obiskovala glasbeno šolo, klavir. Mlajša igra prečno flavto, zdaj je v petem razredu.

Ker živimo v Podutiku, imamo vsak dan približno deset minut vožnje do njune šole. Ta čas sem vestno izkoristil za glasbeno vzgojo. Predvajal sem jima najrazličnejše zvrsti – od rapa, reggaeja, funka, jazza, klasične glasbe, popa do različnega rocka, tudi narodnozabavno glasbo, cerkvene in partizanske pesmi. Želel sem jima povedati, da glasba ni samo ena, pa vendar je vse ena glasba. Mlajši je trenutno vseh bolj popularna glasba, starejša pa se usmerja proti rocku, ki je tudi meni najbližje.

Vas kakšen posebej dragocen spomin morda veže na določeno pesem, obisk koncerta?

Najdragocenejši spomini so povezani z obiski koncertov, na katerih sta nastopili hčerki. Nekaj prav posebnega pa je bil tudi ogled muzikala The Music Man na Broadwayu, v katerem je izvrstno pel in plesal Hugh Jackman.

Kaj pa bi poudarili za svoje življenjsko vodilo?

Učiti se, učiti se in učiti se; kot je rekel tovariš Tito. Malo za šalo, malo zares. Kajti predajanje svojega znanja in učenje samo se mi zdi najpomembnejše. Moto našega podjetja pa se glasi Skupaj je bolje. Kajti če si v življenju sam, si zelo osamljen in je dolgčas.

Zaživi premium!

BLACKLINE®

Linija Lumar BLACKLINE ponuja presežek sodobnega arhitekturnega oblikovanja in trajnostne tehnologije.

www.blackline.si

 Lumar
Živi najbolje!

MEDIASi

www.mediasi.si

*Skrbimo za
kvaliteto
vašega
zdravljenja!*

*Prednost kvalitete
že več kot*

30
LET

Zastopnik in distributer svetovno znanih podjetij:

 FRESENIUS
KABI

 BD

 SAMSUNG

RADA REČEM, DA KIRURGIJA ZDRAVI TELO, KLAVIR DUŠO, OBOJE PA IMAM V SVOJIH ROKAH

Barbara Reya

Petra Kancler

Mateja Lasič je ženska, ki s svojo silno energijo in srčnostjo premika meje. Specialistka ginekologije in porodništva si ne glede na razmere in dotrajanost opreme prizadeva, da bi ženske z rakom na rodilih imele najboljšo možno oskrbo. Zato se je kot akademska glasbenica pianistka (večkrat nagrajena in iz razreda slovite prof. Dubravke Tomšič Srebotnjak) odločila svoj umetniški talent avtentično unovčiti za

to, da se nekaj spremeni. Ker ne želi iskati krivca in rada stvari vzame — tako kot pri kirurgiji in klavirju — v svoje roke, je v okviru projekta OVITA organizirala tudi dobrodelni koncert »OVITA zanjo«, polno Gallusovo dvorano Cankarjevega doma dvignila na noge in tako zbrala donatorska sredstva za nakup najsodobnejše medicinske opreme in instrumentov za obravnavo in zdravljenje bolnic z rakom na rodilih.

Ste specialistka ginekologije in porodništva, kirurginja, zaposlena na Gineko-loški kliniki UKC Ljubljana, znana po neustavljivem prizadevanju, da bi ženske z rakom na rodilih dobile najboljšo mogočo oskrbo. Ste si že od nekdaj želeli postati zdravnica?

Sploh ne. V otroštvu so moji starši opazili, da ob gledanju risank lepo pojem. Opravila sem avdicijo za zbor RTV in tam so svetovali, naj me vpišejo v glasbeno šolo, kjer sem ob vprašanju o izbiri instrumenta v hipu izstrelila – klavir! Ni obstajal poseben razlog, zakaj ta izbira, le močna notranja intuicija in želja, saj sicer nihče v družini ne igra instrumenta. Na vprašanje o poklicu pa sem kot otrok odločno odgovarjala, da bom pianistka. Seveda so me spraševali, ali ne bom zdravnica, kot je moja mami. »Zdravnica pa nikoli,« sem jim odgovarjala. Zarečenega kruha se največ poje. (smeh)

Gimnazijo Bežigrad in srednjo glasbeno šolo sem opravljala vzporedno, ob koncu srednje šole pa se je v meni instinktivno prebudila želja po medicini. Po treh letih medicinske fakultete sem začela pogrešati igranje klavirja na profesionalni ravni. Zato sem se odločila poskusiti s sprejemnimi izpiti na akademiji, čeprav so me prepričevali, da je priložnost zamujena, da sem prestara (smeh). Sama sem se pripravila na sprejemni izpit, šla na akademijo, in ko sem odhajala, se mi je gospa Dubravka Tomšič Srebotnjak z odobravanjem nasmehnila. Med poletnim izletom s sošolci sem prejela telefonski klic, da me vabi v svoj razred, kot redno študentko. To je bilo takrat izjemno, saj redno vzporedno šolanje na dveh fakultetah dovolijo samo trem odstotkom študentov. Ni bilo preprosto, a mi je bilo všeč, da mi profesorica ni gledala skozi prste in je bila do mene enako zahtevna kot do preostalih študentov v svojem razredu, ki so se posvečali samo študiju glasbe. Predvsem sem si želela pridobiti kakovostno izobrazbo, kar je zahtevalo jasen cilj, veliko predanost in delo, tudi odrekanje drugim stvarim, vendar sem vedela, s kakšnim namenom to počnem, in posledično mi je ta študij tudi ogromno dal. Diplomirala sem z mesecem razlike – najprej medicino s posebno pohvalo dekana, nato še akademijo.

Kaj pa je bil vzrok za odločitev za specializacijo ginekologije in porodništva?

K medicini me je pritegnila želja pomagati sočloveku. Na začetku študija sem (spet intuitivno) jasno vedela, da želim biti kirurg, kjer bom lahko uporabila svoje roke in z njimi naredila nekaj dobrega. Ginekologija mi je bila izjemno všeč zaradi možnosti celostne obravnave ženske, kjer sama opravim pregled, se z gospo pogovorim, opravim ultrazvok, druge diagnostične preiskave in imam kot kirurginja možnost, da jo tudi sama pozdravim. To je poseben občutek. Poleg tega mi je poklic kirurgije v ginekologiji in porodništvu dal vpogled v dva ključna trenutka na obeh koncih časovnice življenja – njegov začetek in njegovo minljivost. V dežurstvih v porodnišnici sem priča moči ženske, ki podari novo življenje. V rednem delovniku pa moči ženske, ki premaga negotovost in strah, da se spopade z diagnozo raka. Prvotnemu šoku ob soočenju z diagnozo raka sledi občutek minljivosti in vprašanje: »Koliko časa mi je še ostalo?« Ob tem vprašanju se sama zavedam vseh statističnih napovedi pričakovanega preživetja, vendar pred mano ni statistična številka, ampak ženska s svojo zgodbo in željo po življenju. Kaj ji odgovorim? Da je življenje vsakodnevni boj in da se je vredno bojevati za vsak trenutek. V tem boju ji moramo stati ob strani z vsem, kar znamo in premoremo. In ko greš s svojo bolnico skozi tako zahteven proces zdravljenja, moraš biti z njo eno in ne moreš biti »samo« zdravnik. V prvi vrsti moraš vedno biti človek.

Glasbo in medicino ste povezovali že kot študentka medicine in s koncerti medicincev zbirali denar – na primer za odpravo študentov medicine v Afriko.

Res je, že med študijem sem organizirala koncerte študentov medicine – ne boste verjeli, koliko glasbenikov je med zdravniki! Eden izmed prvih dobrotelnih

projektov je bil »Posluh za Afriko« – nastopilo je več kot sto študentov iz Slovenije in tujine, zbirali pa smo sredstva za odpravo študentov medicine v Afriko. Čeprav sama nisem bila del odprave, se mi je zdelo lepo, da pomagam. In odziv je bil fenomenalen. Veste, ljudje začutijo, ko delaš s srcem. Danes še posebej potrebujemo to polnost, pristnost, in tudi pri projektu OVITA se zavzemamo prav za to – delati dobro.

Predstavljam si, da ni preprosto vsakodnevno združevati tako različnih poslanstev, kot sta medicina in klavir. Kako vam uspe ter kaj vam daje eno in drugo?

Menim, da za to, kar imaš rad, vedno najdeš čas. Zame to ni napor. Hvaležna sem, da sem imela to možnost izbire, in srečna, da lahko v življenju počnem ne samo eno, temveč dve stvari, ki me pristno veselita, osrečujeta in s katerima lahko pomagam tudi drugim.

Klavir me je naučil potrpežljivosti in vztrajnosti – vse, kar je pomembno tudi pri kirurgiji.

Tako v medicini kot v glasbi je treba znati prisluhniti – v prvi človeku, v drugi glasbi. Kirurgija zahteva ročne spretnosti, občutek za tkiva, enako je v glasbi treba imeti občutek za instrument in zvok, ki ga iz njega izvabiš. Obe veji zahtevata predanost in ljubezen ter fizično in mentalno pripravljenost.

Glasba ima dokazano številne pozitivne učinke na dušo in telo. Pri meni vsekakor zbudi močna čustva, me motivira in navdihne, zato se lahko prav glasbi zahvalim za rojstvo prenekaterega dobrega projekta oziroma tistega, kar sem.

Morda se zdi, da so v glasbi čustva ključna »sestavina«, v kirurgiji pa moraš tovrstno ostati profesionalen. Sama menim, da moraš tako v umetnosti kot medicini biti strokoven in profesionalen, kakovostno znanje in izkušnje so prvi pogoj, čustva in strast do svojega poslanstva pa temeljna gonilna sila. V onkološko-ginekološki kirurgiji se z bolnico skozi njen boj za življenje povežemo in seveda so poleg vsega znanja tukaj občutki optimizma, boja, moči in povezanosti ključnega pomena. Morda nekateri čustveno distanco razumejo v tem, da te človeške usode ne prizadenejo. Vendar ne vem, zakaj bi nas pristna čustva bremenila in zakaj bi se od njih morali »distancirati«. Sama vem, v kaj sem se podala. Nekatere bolnice ne bodo preživele in tega se zavedam. Nikoli ne razmišljam, kako se bo končalo. Trudim se, da bodo čim dlje in čim bolj kakovostno živele. Na to imam vpliv in to je moj fokus. Svojega dela mi ni treba odmisлити. Vse moje pacientke so zame posebne, vsaka s svojo zgodbo in življenjskim poslanstvom, s čimer so me tudi veliko naučile.

Kirurgija je pogosto pridržana moškimi. Zakaj, menite, je tako in ali se vam je bilo kot ženski težje prebiti med kolegi?

V družbi še vedno obstaja miselnost, da je kirurgija bolj moški poklic. Za to obstajajo nekateri objektivni, upravičeni, ter drugi, subjektivni, staromodni in klišejski razlogi, zaradi katerih pot ženske v kirurgiji ni preprosta, privilegirano drugega spola pa žal še vedno prisotna. Vendar ne maram posploševati stvari, eni in drugi imamo svoje prednosti, poznam super kolege in kolegice, vmes se moramo najti. Moja prednost je na primer v tem, da sem obojeročna. Operiram z obema rokama in nimam dominantne roke. Instrument uporabim glede na potrebe – kakor se prilega telesu in tkivu.

Kako se je rodila ideja za projekt OVITA? Povejte nam, od kod navdih?

Povodov je bilo več, ideja pa je zorela vrsto let. Vsekakor so glavni povod moje bolnice, ki jih imam zelo rada. Drugi razlog je bilo moje izpopolnjevanje v tujini, kar mi je zelo razširilo obzorja in sem videla, kaj vse je mogoče narediti. A prelomnica se je zgodila, ko eni od bolnic zaradi danih okoliščin, na katere takrat nisem imela vpliva, nisem mogla nuditi vsega, kar bi si želela. V tistem trenutku sem si rekla, da bom naredila vse, kar je v moji moči, da ko ženskam pogledam v oči, lahko sebi in njim zatrdim, da smo res naredili vse, kar je bilo mogoče. Ne maram iskati razlogov, zakaj nečesa ni mogoče narediti, ampak vedno iščem rešitve in naredim to, kar lahko – kot zdravnica, pianistka in predvsem kot človek.

Veste, prejeti diagnozo raka ne pomeni postati onkološki bolnik. Pomeni biti človek, ki je iz vsakodnevnega vrveža, energije, zdravja, načrtov za prihodnost in nepomembnih skrbi soočen z občutkom minljivosti. Pomeni biti človek, ki je postavljen pred neizogiben boj – telesni, mentalni in duhovni. Vizija projekta OVITA zato izhaja iz ljudi, za ljudi. Glavno poslanstvo projekta je delati dobro in na najvišji kakovostni ravni, spodbujati ljudi v plemenitih vrednotah in povezovali ljudi v dejanjih za skupno dobro.

Projekt OVITA zajema tri glavne stebre: strokovno, zanjo in skupaj. Steber »strokovno« si prizadeva prispevati k stroki v smislu posodobitev kliničnih poti, postopkov, instrumentov. »Zanjo« zajema vso podporo pred in med operacijo ter po operaciji, ki jo ženska nujno potrebuje zunaj strogih medicinskih postopkov. »Skupaj« pa apelira na širšo javnost, kjer bodisi lahko kot skupnost naredimo nekaj dobrega za boljši jutri (denimo dobrodelni koncert) bodisi v sklopu kampanje ozaveščanja o ginekoloških rakih prispevamo, da bi bilo teh bolezni čim manj. Namreč, lahko imamo najboljše pogoje, najboljše kirurge in instrumente, toda če ljudje ne poznajo dejavnikov tveganja, ne prepoznajo prvih znakov bolezni in ne izvajajo preventivnih ukrepov in opravljajo pregledov, je vse zaman.

S kakšnim ciljem ste se lotili organizacije dobrodelnega koncerta »OVITA zanj«?

Ciljev je bilo več. V prvi vrsti sem si želela, da se ljudje med seboj povežemo v nečem lepem, plemenitem. Po drugi strani sem želela opozoriti na razmere, v katerih smo se znašli, ter poudariti, koliko dobrega moji kolegi naredijo, pa ta vsakodnevna in številna dejanja ostanejo očem skrita. Želela sem si, da moji sodelavci znova občutijo, kako plemenito poslanstvo opravljajo in da to ni samoumevno. Želela sem, da na koncertu o življenju spregovorijo tudi bolnice, katerih zgodbe so izjemno navdihujoče in so nam lahko v opomin, kako je življenje dragoceno in kratko ter kaj so tiste prave vrednote. Nismo govorili o bolezni, temveč o bistvu življenja. Ne nazadnje pa smo s koncertom pridobili sredstva za nakup najsodobnejše opreme in kirurških instrumentov za zdravljenje bolnic z raki na rodilih.

Lepo ste povedali: tako kot športnik ali glasbenik ne more dosežati vrhunskih rezultatov brez ustrezne opreme ali glasbila, tako tudi najbolj usposobljen ginekolog kirurg svojim pacientom ne more ponuditi najboljše možne oskrbe brez ustrezne medicinske opreme in kirurških instrumentov – ti pa so dragi ...

Zdravljenje raka na rodilih je eno najzahtevnejših področij v ginekologiji. Na našem oddelku letno obravnavamo več kot 500 bolnic z ginekološkim rakom, od tega jih več kot 300 primarno zdravimo kirurško. Da bi lahko sledili eksponentnemu napredku na tem področju, potrebujemo za najkakovostnejšo dia-

Barbara Reja

gnostično obravnavo in vrhunsko kirurško zdravljenje tudi najsodobnejšo medicinsko opremo in kirurške instrumente. Že ginekologija kot taka je zelo intimno področje – če imaš raka, je toliko težje. Kadar na primer delam transvaginalne ultrazvočne punkcije, kar je zelo delikaten in hkrati zelo intimen diagnostični postopek, s katerim dobim vzorec tumorja, potrebujem ultrazvočni aparat, igle in vodila, s katerimi moram biti na milimeter natančna. To je samo en primer, na našem področju namreč uporabljamo številne napredne instrumente, ki so zelo dragi, po drugi strani pa je vse to potrošni material, ki ga je treba bodisi redno vzdrževati bodisi menjavati. Vse to stane. Recimo instrument, ki drži trebuh razprt, da lahko kirurgi dobro vidimo in lažje izvajamo operacijo, stane od deset tisoč evrov. To je samo eden izmed bolj »poceni« primerov.

V okviru projekta ste v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma organizirali tudi veliki dobrodelni koncert »OVITA zanj«. Prostovoljno je priskočilo na pomoč ogromno število ljudi, med njimi številni znani glasbeniki ...

Zelo sem ponosna na izpeljan koncert 14. oktobra, saj je povezal številne ljudi iz Slovenije in tujine, poleg tega pa sta projekt in koncert s častnim pokroviteljstvom podprla tudi predsednica države dr. Nataša Pirc Musar in župan mestne občine Ljubljana Zoran Janković. Dogodek se je začel s slovesnim nagovorom profesorja Timmermanna, svetovno uveljavljenega ginekologa na področju ultrazvoka, ki je samo za to priložnost prišel iz Belgije v Ljubljano. Sledila je

okrogla miza, na kateri je profesor Uroš Ahčan kot moderator povezal Miho Maz-zinija, Tanjo Skaza in Petro Majdič, ki so skozi svoje misli in besede nagovorili publiko in jo pripravili na drugi, glasbeni del. Z menoj na klavirju in simfoničnim orkestrom Grex Symphonicorum Univerze v Ljubljani so nastopili Bojan Cvjetičanin, Tomi Meglič, Anja Bukovec, Sara Čano, moja inštrumentarka Maja Žerjav, skupina Katrinas in Muze. Poleg izvedbe del klasične in sodobne glasbe smo s filmsko glasbo pospremili tri navdihujoče videozgodbe, ki smo jih posneli sami – ena o pacientkah, druga o zaposlenih in tretja, moja zgodba, ki je bila sklepna misel celotnega projekta in njegove vizije. Čeprav povabljenih nastopajočih pred dogodkom nisem poznala, so se v namenu projekta prepoznali in srčno odzvali ter s tem pokazali, kako raznolikost lahko povezuje, če si ljudje tega želijo. Dogodek je bil avtentičen, oseben, navdihujoč, poln pristnih čustev, nagrajen s tako rekoč razprodano Gallusovo dvorano in stoječimi ovacijami. Nastopajoči in publika smo bili eno. Nepozabno.

Pri aranžiranju glasbe in glasbenem programu sta pomagala celo z emmyjem nominirani skladatelj Anže Rozman in svetovno znani skladatelj Hans Zimmer! Zaupajte nam, kako je prišlo do tega.

Anžetu, ki je bil moj sošolec, sem poslala sporočilo, ali bi bil pripravljen sodelovati pri koncertu. Takoj je bil za in je projekt podprl. A ker smo imeli malo časa, ni mogel napisati nove skladbe, je pa predlagal priredbe filmskih skladb Hansa Zimmerja, kar umetniki njegovega kova le redko dovolijo. A jim je Anže osebno posredoval našo zgodbo in predstavil namen ter nam ob pozitivnem odgovoru sporočil, da so tudi na drugi celini jokali.

Ko vas takole poslušam, takoj postane jasno, da klavir ni »le« vaš hobi, je vaša strast. A vendar si predstavljam, da če želite ostati v kondiciji in zaigrati na odru, kot ste pred nedavnim v Gallusovi dvorani, je treba veliko vaditi.

Na splošno pri meni velja, da me klavir v osnovi sprošča in razveseljuje, a prava na koncert je vedno delo in intenziven trening. Naučila sem se, da se osredotočim, ko se moram. Pri klavirju sem neki nivo sicer dosegla, vadam pa seveda več, ko imam predviden nastop. Si pa vedno znova najdem nove izzive. Ne glede na vse pa so moja prioriteta vedno družina in prijatelji.

Seveda me zanima, kako vam pri tako natrpanem urniku in vsestranskem angažmaju uspe ohraniti zdrav življenjski slog in skrb zase. Nam lahko zaupate kakšen nasvet?

Večina zdravnikov bo priznala, da je med študijem medicine življenjski slog precej nezdrav, z veliko nočnega učenja, vsaj moj je bil. Sama sem poskušala temu ubežati s telesno dejavnostjo, veliko sem kolesarila, predvsem med študijem na relaciji medicinske fakultete in akademije za glasbo. Danes se mi zdi najpomembnejši dober spanec. Poskušam spati vsaj sedem ur, v postelji se trudim biti do enajstih zvečer, če seveda nisem dežurna. Se pa rada zgodaj prebujam, lahko tudi ob peti uri zjutraj. Pred službo rada tečem – med tednom okoli štiri kilometre, konec tedna pa 12 kilometrov. Trudim se zdravo prehranjevati in ne izpuščati obrokov.

Le predstavljamo si lahko, kako naporno je vaše delo tudi s čustvenega vidika. Pravite, da imate svoje bolnice iskreno radi. Ko greste z njimi skozi proces zdravljenja, ste si z njimi izredno blizu, saj delite zelo intimne, težke stvari ... Kako vam uspe po napornem dnevu odklopiti, se sprostiti ... Morda tudi tukaj pomaga glasba?

Operacija se ne konča z zadnjim živom, saj vtise iz operacijske dvorane neseš s seboj domov. Pogosto od doma pokličem na oddelke intenzivne nege, da preverim stanje operirank, ali pa se kar med vikendi osebno odpravim pogledat, kako

so. Najbolj bolne bolnice imajo tudi mojo osebno številko. Vendar, kot rečeno, skrb za pacientke me ne bremeni in se mi od te ni treba »odklaplјati«. S svojim delom sem našla sebe in mir v sebi. Lahko živim, kar sem. Delo me osrečuje in izpolnjuje, ker lahko pomagam drugim.

Ko me vprašajo po hobijih, povem, da sem ustanovila skupino MAURANA, s katero ustvarjamo različne kreativne projekte in snemamo videozgodbe o dobrih in kakovostnih ljudeh. Rada smučam in tečem. Rada sem s svojo družino, prijatelji. Rada berem, rada imam naravo in rada potujem. Trenutno še nimam družine, moža, otrok, vendar si jih želim.

Vas glasba spremlja skozi vsakdan?

Vedno. Bodisi ko tečem bodisi ko uspavam nečaka, ko ustvarjam in iščem navdih za nov projekt, ko se zjutraj pripravljam za službo, med operacijami. Glasba je zame gonilna sila in del mene. Skozi glasbo lahko izrazim čustva in povem tisto, česar ni mogoče ubesediti.

Menite, da glasba zdravi?

Glasba ima dokazano številne pozitivne učinke na dušo in telo. Pri meni vse-kakor zbudi močna čustva, me motivira in navdihne, zato se lahko prav glasbi zahvalim za rojstvo prenekaterega dobrega projekta oziroma tistega, kar sem. Klavir in kirurgija sta neločljiv del mene, mojega vsakdana, sta moja strast, projekt OVITA pa njun intuitivni preplet in posledica. Zato rada rečem, da kirurgija zdravi telo, glasba dušo, oboje pa imam v svojih rokah.

 Plinovodi
Povezani z energijo

**OPERATER PRENOSNEGA SISTEMA PLINA IN
AKTIVNI PARTNER PRI DOSEGANJU CILJEV
RAZOGLJICHENJA OSKRBE Z ENERGIJO V
SLOVENIJI.**

**Vzporedno s sektorjem plina razvijamo tudi
sektor vodika.**

**V obdobju naslednjih 10 let pričakujemo
vtiskavanje obnovljivih plinov in vodika v
prenosni plinovodni sistem.**

 www.plinovodi.si info@plinovodi.si [/company/plinovodi-d.o.o.](https://www.linkedin.com/company/plinovodi-d.o.o)

TREBA SE JE USTAVITI, POČAKATI IN NARAVA TI SAMA POKAŽE POT, KI VODI K CILJU

Barbara Reya

Barbara Reya

Petra Kancler

Dimnik Estate je ekskluzivno butično posestvo v Istri, kjer pridelujejo ekstra deviško oljčno olje po biodinamičnih načelih, vrhunska vina in tropinovec. Z vizijo vzpostaviti vez med ljudmi in naravo ter ponuditi neokrnjene izdelke brez sledi onesnaženja stavijo na najvišjo kakovost, prijazno do okolja in ljudi. Oljke zato obirajo ročno in dnevno hladno stiskajo, da zadržijo vse najboljše sestavine, bujen vinograd avtohtonih in tujih sort pa vsako leto obdari z grozdi malvazije, terana, merlota in lagreina. Za izbrane okuse vina v kleti in v vinogradu skrbijo svetovno znani francoski svetovalci Derenoncourt iz Bordeauxa.

O izjemni zgodbi posestva smo se pogovarjali z direktorjem Patrikom Rozino in Julijo Dimnik.

Kam segajo začetki zgodbe Dimnik Estate?

Patrik: Da smo se sploh lotili ekološkega kmetovanja, je bila romantična poteza moje žene, ki ima rada vedno nove izzive. Posest smo kupili leta 2011, ko je hrvaška vlada razpisala koncesije za degradirano zemljo, da bi iz teh posestev razvili trajne nasade. Prepoznali smo potencial in se odločili za skok v neznano. Glede na to, da tradicija družine Dimnik izhaja iz medicine, ki skrbi za zdravje in dobro počutje ljudi, smo v tem novem poslanstvu videli neke vzporednice s svojo dozdajšnjo filozofijo, pogledom na svet. Saj vse, kar ljudem koristi, v osnovi izhaja iz narave, ki jo moderni človek na novo odkriva. S svojim delom želimo vzpostaviti vez med ljudmi in naravo ter jim ponuditi neokrnjene izdelke brez sledi onesnaženja. Hkrati smo se zavedali, da delo na posestvu zahteva popolno spremembo življenjskega sloga, saj ti vsakdanji tempo nenadoma, brez če in ali,

kroji narava. Iz romantičnega vzgiba je tako nastalo podjetje, ki se ciljno in zelo resno ukvarja s pridelavo ekoloških izdelkov. Čeprav smo šele na začetku dolge poti, je naš cilj pridelati vino in ekstra deviško oljčno olje najvišje kakovosti, prijazno do okolja in ljudi. Danes, po zelo pestrih 13 letih, moram priznati, da ni vedno preprosto, a te narava, ki so jo uredile pridne roke, prav vsak dan navda s hvaležnostjo in občutkom spoštovanja.

Kaj, menite, dela vaše posestvo tako posebno?

Julija: Dimnik Estate leži sredi sredozemske istrske pokrajine v bližini morja, ki ga opazujemo z vsakega kotička posestva. Vpliva poletnega maestralskega in zimske burje ustvarjata edinstveno podnebje, zaslužno za posebno kakovost pridelkov v našem oljčniku in vinogradu. Na posestvu smo prve oljke posadili leta 2013, zdaj jih imamo že približno 13 tisoč, med njimi je kar 12 vrst, in smo četrti največji ekološki oljčni nasad na Hrvaškem. Oljke obiramo ročno in dnevno hladno stiskamo, da zadržijo vse najboljše sestavine.

Med oljkami kraljuje bujen vinograd avtohtonih in tujih sort, ki smo ga zasadili leta 2014, 2017 pa smo imeli prvi majhni trgatvi. Od nekdaj smo vsi v družini ljubitelji vina in vedeli smo, da si želimo pridelati le najboljše. Pred saditvijo smo naredili analize, kaj bi na naši zemlji najbolje uspevalo, in se dogovorili, kje bodo vinogradi, katere sorte bomo sadili. Zdaj nas trte vsako leto obdarijo z grozdi malvazije, terana, merlota in lagreina.

Že od prvega dne je naša usmeritev povsem ekološka – ne le zaradi znaka, ki ga dobiš na etiketo steklenice. Je odsev tega, kako živimo, in ponazarja naš odnos do narave.

Ko vas takole poslušam, vse skupaj resnično zveni precej preprosto, a za neko ga, ki prihaja iz povsem drugih voda, gotovo ni bilo ...

Patрик: Že prej sem se ukvarjal z ustvarjanjem brandov – danes bi temu rekli s startupi. Tudi kmetija ni nič drugega. Ko začneš, imaš dve možnosti: ali se moraš izobraziti ali znanje kupiti. Mi smo se odločili za kombinacijo obojega. Za oljčni del smo pridobili lokalne sodelavce, ki zemljo in oljke poznajo. Naučiti pa sem se moral prepoznati kakovost, zato sem v Ameriki opravil sommelierski tečaj za oljčno olje, ki mi je dal zelo široko znanje s poudarkom na iskanju pomanjkljivosti v olju. Zavedati se namreč moramo, da je na trgu zelo veliko ponaredkov, slabih olj ...

Kaj danes pomeni dobro oljčno olje? In na kaj kaže biti pozoren?

Julija: Za kakovost olja sta pomembna delo v oljčniku in dobra predelava. V Sloveniji in na Hrvaškem, po vsej Istri imamo kulturo pridelave oljčnega olja na tako zelo visoki ravni, da je veliko dobrih olj. Težava pa je naša majhnost v svetovnem merilu, saj je pridelava tako majhnih količin zelo draga. Kupiti je mogoče veliko slabega olja – tako v trgovini in prodaji na debelo kot od kmeta. Vsakomur svetujem, naj kupuje od tistega, ki mu zaupa. Temu primerno tudi mi gradimo bazo prijateljev, ljubiteljev našega olja, naših odjemalcev.

Naše olje nastaja tam, kjer tudi raste vseh 13 tisoč oljk – ob Jadranskem morju v Istri. Vse se zgodi na enem mestu pod budnim očesom naše ekipe: skrb, ročno obiranje in predelava.

Kako pa je pri vas s priznanji, s katerimi se tako radi pohvalijo pridelovalci oljčnih olj?

Patрик: Prav zaradi tega sem se želel izobraziti. Sprejel sem odločitev, da me ne bodo zanimale nagrade, ker te ne prinesejo nujno kakovosti. Če si v proizvodnji iskren, se trudiš za najboljše, ni potrebe po nagradah. Udeležili smo se tekmo-

vanj, prejeli smo zlato medaljo, vendar to ni naš fokus. Osredotočamo se na izdelek, za katerim lahko stojimo.

Ker imamo posajenih 12 sort oljk, bi lahko naredili sortno oljčno olje. Vendar smo se odločili, da je najboljši rezultat prav v mešanju, v ustreznih razmerjih glede na letino oljk, in razmerja vsako leto prilagodimo.

Ponujamo pester nabor različnih olj. Istria je mešanica, ki se zaokroži v ekspresivno ekstra deviško oljčno olje, polno prijetnosti in rezkega končnega vtisa. Karakter ji daje aromatični profil z aromo rožmarina, listja, zelišč in zelenega mandlja. Kalamota na drugi strani se ponaša z bogatimi notami artičoke, zelišč, rožmarina, radiča, cikorije in rukole. Njen okus je zaokrožen in močan, z lepo uravnoteženo grenkobo in rezkostjo. Predstavlja oljke, ki imajo očiten pečat zaradi svoje rasti neposredno ob morju.

Letno, odvisno od letine, proizvedemo različno količino olja. Ko bodo oljke v polni rodnosti, bo to od 22 tisoč do 25 tisoč litrov. Letos pričakujemo dobro polovico, sadili smo namreč progresivno, postopoma, zato približno 30 odstotkov oljčnika še ni v polni rodnosti.

Managerski koncert je dogodek, ki se ga vsako leto z največjim veseljem udeležujem, zaradi neverjetne mlade energije, ki prevzame vsakega ljubitelja glasbe. Všeč sta mi tudi vztrajnost in dolgoživost, s katero se Managerski koncert ponaša.

Kako pa ste se lotili pridelave vina? Kakšna vina pridelujete?

Patрик: Ko smo se odločili za vinograd, smo vedeli, kaj si želimo, hkrati pa smo se zavedali, da znanja pridelave nimamo, da bomo morali zato poiskati pomoč pri strokovnjakih – in da je to najbolje storiti v Franciji. Odpravili smo se v Bordeaux in se odločili za sodelovanje s svetovno znanimi svetovalci Derenoncourt. A pridobiti jih na našo stran še zdaleč ni bilo tako preprosto, kot se sliši. Ko smo jim tam predstavili svoje posestvo, niso bili najbolj zadovoljni z dislocirano pozicijo. A ker nismo odnehal, so nas obiskali in se tako navdušili, da so nas sprejeli v družino 140 vinarijev iz vsega sveta, ki jim svetujejo, pri čemer smo ena manjših kleti. Pri tem kaže poudariti, da oni ne delajo vina za nas. Obiščejo nas devetkrat na leto in njihova vloga je, da nam svetujejo, posredujejo nam protokole, po katerih delamo. Vsaka klet, s katero sodelujemo, ima dva svetovalca – eden je odgovoren za klet, drugi za vinograd.

Že od začetka naša želja ni bila imeti veliko etiket. Želeli smo predstaviti eno odlično belo, rdečo in rosé.

Julija: Istriablanc je stoo odstotna malvazija, sveža, z intenzivnimi aromami rumenega in belega sadja ter cvetja. Ima živahno kislinost in je polnega telesa, odseva mineralnost apnenčaste zemlje.

Hrvaška je že pred časom raziskala, katera sorta ima največji potencial za mednarodni uspeh. Izkazalo se je, da je to merlot. Zato tudi naše rdeče vino temelji na merlotu. Monterol je torej cuvée merlota, terana in lagraina, pri čemer je delež posamezne sorte odvisen od letine. Prevladuje paleta rdečega in črnega sadja, kot so maline, robidnice in črni ribez, ter postopoma razkrije skoraj karamelizirane note popra in začimb. Okus v ustnih izoblikuje zreli tanini in osvežujoča kislina.

Barbara Reya

Teran je zelo zahtevna sorta, zato smo se iz njega odločili narediti rosé. Ker imajo naši svetovalci veliko znanja prav s proizvodnjo roséjev v Provansi, je tudi naš odličen, narejen v slogu provansalskih rosejev. Posebnega ga dela tudi steklenica, v katero smo ga dali – gre namreč za tradicionalno šampanjsko steklenico. Saj veste, kako pravi Elon Musk: patenti so za slabiče. Treba je biti najboljši in najhitrejši.

In kot da to še ne bi bilo dovolj, ste se lotili celo žganja?

Patrik: Res je. Ker smo ob stiskanju imeli tropine, smo jih želeli izkoristiti. Tako je nastalo žganje, ki ga zaradi zaščitene oznache porekla ne smemo imenovati grappa. Izbrali smo ime cortina. Ne po priljubljeni italijanski smučarski destinaciji Cortina d'Ampezzo, ampak po vasi na drugi strani našega vinograda. Združuje tri vrste rdečega grozdja: merlot, lagrein in teran. Vsi so destilirani v kotlu.

Kaj pomeni, da so vaši izdelki biodinamični?

Julija: Biodinamična načela kmetovanja pomenijo, da se celotno posestvo obravnava kot en sam organizem. Spodbuja biotsko raznovrstnost, promovira regeneracijo in se drži pristopov, na katere so prisegali naši predniki. Ker za svoje izdelke uporabljamo le sestavine, ki zrastejo na naši zemlji, imamo popoln nadzor nad njihovo kakovostjo. Ves pridelek pobiramo ročno in na njem nikoli ne uporabljamo pesticidov ali drugih kemikalij. Biodinamična načela za nas pomenijo, da sledimo ciklom lune, toku sprememb v letnih časih in se zavzemamo za nam najdražje vrednote: trajnost in vrhunsko kakovost.

V okviru družinskega podjetja ne le, da pokrivате toliko različnih področij, ampak znotraj kolektiva deluje tudi več generacij – kako to deluje v praksi?

Julija: Zelo razburljivo je. Projekti se prepletajo, mnenja se krešejo, od jutra do večera smo skupaj. Lepo je, če lahko ustvarjaš v krogu družine, saj smo zelo povezani. Mlajša generacija ceni izkušnje, čeprav se kdaj zdi, da sta Diana in Patrik celo bolj mladostna in zagnana od nas mlajših (smeh).

Kar mi pripovedujete, resnično zveni romantično – verjetno pa ne gre spregledati tudi veliko trdega dela, ki stoji za to idilično zgodbo. Sploh kadar je v igri narava, ponavadi ne gre za uspeh in velike zasluške čez noč?

Patrik: Seveda so lične steklenice in bleščeče etikete na polici videti prefinjeno, elegantno, malokdo pa vidi vse blato, pot in trdo delo ter številne težave, ki jih je bilo treba prehoditi na poti do tod.

A čeprav smo šele na začetku dolge poti, je naš cilj ne odnehati in ne popuščati v smislu doseganja maksimuma – tako kakovosti kot pridelave, prijazne do okolja in ljudi. Mlajše generacije so glede tega morda bolj ozaveščene, a počasi se vsi zavedamo tega, da moramo biti še bolj pozorni na to, kaj pojemo in popijemo. A čeprav so ljudje vse bolj ozaveščeni, se po drugi strani sprašujejo, zakaj bi plačali dvakratno ceno za olja iz Slovenije ali Hrvaške, če lahko dobro olje dobijo tudi iz Španije. Toda naravne katastrofe, suše in poplave so povzročile, da je tudi v Španiji in Italiji cena olja po novem višja. Hkrati pa je sledljivost vendarle težja.

Čeprav ste v zadnji dekadi veliko ustvarili, pa se na tej točki še ne nameravate ustaviti ...

Patrik: Pravkar gradimo vinsko klet – izredno sodobno, na izjemni lokaciji. Zraven našega posestva je najvišja točka predela in tam je stari istrski vodovod, še iz Mussolinijevih časov ali prej. Ob modernizaciji vodovoda je ta stara cisterna ostala prazna, neuporabljena. Ker pri nas na kmetijski zemlji ne moremo graditi, sem vprašal, ali lahko ta prostor odkupimo. Uspelo nam je in letos pozimi bomo končali gradnjo, spomladi pa bomo začeli organizirati dogodke. Posestva, kot je naše, kjer se ne ukvarjamo z izredno intenzivno pridelavo, namreč za preživetje potrebujejo turiste. Spodnje nadstropje je torej dejanska klet, zgornje nadstropje pa bo prostor za druženje. Ne želimo narediti restavracije. Imeti želimo le degustacijski prostor, za prijatelje. Večina naših strank je tistih, ki nam zaupa in so del naše družine Dimnik Estate. Zato želimo, da se imajo z nami fino. Ker smo zelo odmaknjeni, tudi nikogar ne motimo in se lahko glasnejše druženje zavleče tudi v noč.

Po tej poti smo spoznali veliko novih ljudi, tudi vinarjev, ki radi delijo znanje in izkušnje.

Julija, stopate po mamini poti, odločili ste se za študij medicine, čeprav je sama sprva mislila, da boste izbrali pravo ali ekonomijo. Končali ste specializacijo iz dermatologije, se pravi, da boste aktivno nadaljevali družinski posel ali vas vendarle bolj vleče v managerske vode?

Julija: Za zdaj redno delam kot dermatologinja in v Dimnik Estate nisem vezana >

DOBRODOŠLI V OTP BANKI

TUKAJ SMO. ZA VAS.

OTP banka je zaupanja vredna, vodilna finančna institucija v Sloveniji, ki zagotavlja kakovostne bančne storitve in produkte, tako v segmentu poslovanja s prebivalstvom kot tudi v segmentu poslovanja s podjetji. Z več kot 900 bančnimi točkami je najbolj dostopna banka v Sloveniji, s preprostimi in najbolj ocenjenimi digitalnimi rešitvami pa strankam zagotavljamo odlično uporabniško izkušnjo. S hčerinskimi družbami v okviru Skupine OTP v Sloveniji bančno ponudbo dopolnjujemo s storitvami lizinga in faktoringa.

OTP banka je članica mednarodne Skupine OTP, ki je ena najhitreje rastočih in vodilnih bančnih skupin v Srednji in Vzhodni Evropi. Nedavno je S&P Global Market Intelligence prvič objavil lestvico najboljših bank v Evropi in prvo mesto je osvojila Skupina OTP.

Pri svojem poslovanju spoštujemo načela trajnostnega delovanja in ves čas skrbimo za razvoj potencialov zaposlenih, krepitev timskega duha ter dobro počutje naših strank, zaposlenih in partnerjev.

Z jasno smerjo in učinkovitim korporativnim upravljanjem, ki v središče svoje pozornosti postavlja stranke in zaposlene ter trajnostno skrb za njihovo dobro, je vizija OTP banke biti najboljša banka v Sloveniji.

Ena izmed prednostnih nalog je razvoj zdrave in vključujoče družbe. Zato bodo še naprej podpirali lokalne pobude na področju športa, kulture, finančnega opismenjevanja, razvoja podjetništva in druge družbeno odgovorne projekte.

TUKAJ SMO. ZA KULTURO.

Zavedamo se, da z vlaganjem v kulturo ne bogatimo le okolja, temveč ustvarjamo trajnostne vezi s skupnostjo. Tako spodbujamo ustvarjalnost in inovativnost ter prispevamo k širšemu družbenemu razvoju.

»Med kulturo in poslom je zlahka najti vzporednice. Ni dovolj le talent, saj brez trdega dela ni mogoče dosegati vrhunskih rezultatov, prav tako je potrebno, da razviješ svoj potencial, imeti ob sebi ekipo ljudi, ki te podpira in ti stoji ob strani. Ob obisku hrama kulture je najlepše videti in slišati harmonijo, ki jo na odru ustvarijo kulturni ustvarjalci.« **je o povezovanju posla in kulture povedal Guido Jemenšek, član uprave OTP banke za poslovanje s prebivalstvom.** »Še posebej lepo pa je, ko to doživimo skupaj z našimi strankami, ki jih z veseljem povabimo na kulturne prireditve, ki jih podpiramo.«

»Veseli me, da tudi v združenju OTP banki nadaljujemo dolgoletno partnerstvo in podporo Managerskemu koncertu. Kultura je ogledalo naše družbe, je tista, ki nas bogati in povezuje. Kultura spodbuja dialog in razumevanje med različnimi skupnostmi, uči nas ceniti preteklost, živeti v sedanjosti in sanjati o prihodnosti. In zato ima ta prireditev še poseben čar, saj omogoča mladim glasbenim talentom živeti sanje, nas obiskovalce pa z glasbo popelje v čarobni praznični čas.« **je o podpori Managerskega koncerta povedala Anita Stojčevska, podpredsednica in članica uprave OTP banke za poslovanje z gospodarskimi družbami.** »To je tudi priložnost za druženje s poslovnimi partnerji, strankami in obiskovalci koncerta.«

OTP BANKA JE PONOSNI SPONZOR 31. MANAGERSKEGA KONCERTA.

z enako odgovornostjo. A imam rada vino, je moj konjiček. Priložnost, ko je tvoj hobi lahko tudi del poslovnega življenja, je velik privilegij. Srečo imam, da sta me raziskovanje vin in učenje o oljčnem olju že do zdaj vodili v raziskovanje po svetu, in upam, da bo tako tudi v prihodnje.

Patrik: Razen mene so doma vsi trije – Diana, Mik in Julija – zdravniki. Skozi učenje pridelave vina se je izkazalo, da se odlično znajdejo tudi v tem poslu. Ne nazadnje je med obojim kar nekaj vzporednic: tudi pridelava vrhunskih vin zahteva preciznost, osredotočenost, higieno in vizijo, širina duha in znanje tujih jezikov pa tudi pridejo še kako prav.

Kako pa je videti vaš delovni dan?

Patrik: Rekel bi, da je Estate povzročil rahlo spremembo našega življenjskega ritma, posebej v določenih časih leta, ko se mu je treba stoodstotno posvetiti. Po drugi strani opažam, da nas vse z leti vleče nazaj k naravi, saj divji ritem življenja z računalniki in telefoni pušča svoje posledice. Ko hodiš po zemlji, se zdi, da ti ta vrača energijo. Po določenem času v objemu oljk in trsov se zelo pomiriš. A žal tudi na tem področju tehnologija nezadržno napreduje – pri obiranju grozdja ali pri obiranju oljk –, ljudi skoraj ni več. Delovna sila je postala tako draga, da se moraš zanašati na pomoč strojev, da lahko cenovno konkuriraš. Letos smo kupili stroj za obiranje oljk in prvi rezultati so že vidni. Strojno pobran plod je na poti v oljarno veliko kakovostnejši, hitrost je neverjetna. V vinogradu pa je zaradi občutno več operacij, delovnih procesov človeška delovna sila še vedno nujno potrebna.

Spoznajte načine, kako vam lahko HPE pomaga odpreti priložnosti od roba do oblaka

Povežite svoj rob, izkoristite moč svojih podatkov in dovolite, da umetna inteligenca dela za vas. Ustvarite svoj hibridni oblak in zagotovite varnost svojih podatkov. Ne zamudite priložnosti za inovacije in rast z rešitvami Hewlett Packard Enterprise!

Obišči selectium.com

Hewlett Packard Enterprise
operated by Selectium

© Copyright 2024 Hewlett Packard Enterprise Development LP

Glede na to, da se pogovarjamo za publikacijo Managerskega koncerta, me seveda zanima, kaj vam pomeni glasba – kako pomembna je v vašem življenju in kakšna vrsta glasbe vam je najbolj blizu?

Julija: Deset let sem igrala klavir, zato sta bila celo otroštvo in mladost prepletena s klasično glasbo. Zdi se mi, da glasbo doživljaš drugače, če igraš inštrument. Zame je glasba mir za dušo. Zabavna glasba pa je seveda sprostitelj, zabava.

Patrik: Glasba je eden najpomembnejših spremljevalcev v življenju. Ni pomembno, kakšna glasba – tista, ki trenutno najbolj prija. Telo oziroma glava sama da vedeti, kaj tisti trenutek potrebuješ. Tako kot me narava pomirja, je enako s klasično glasbo.

Da ste ljubitelji umetnosti, ne gre spregledati tudi v vaši poslovni stavbi, v kateri se je našel prostor celo za galerijo. Povejte mi, ima glasba kakšno vlogo tudi v okviru vaših projektov pri posestvu Dimnik Estate?

Patrik: Glasba bo igrala celo zelo pomembno vlogo tudi na posestvu. To je moj veliki načrt. Kot smo mi »unplugged« (nepriključeni na elektriko) in so naša drevesa »unplugged«, bi si želel na našem posestvu delati nekakšne »unplugged« glasbene dogodke. Za manjšo skupino ljudi, bolj specifično usmerjeno. Nekakšne mini koncerte za ciljno publiko. Recimo klasično harmoniko, česar ne slišimo pogosto, a vendar ima svojo publiko. Vse možnosti puščamo odprte. Morda tudi pripeljati mlade talente, kot na Managerskem koncertu. Povezovanje vina z glasbo je morda res pogosto, pri nas pa želimo v kontekstu glasbe promovirati oljčno olje kot blagovno znamko.

Kakšni pa so vaši načrti?

Patrik: Stare vinarije imajo veliko tradicijo in mi kot mlada blagovna znamka si jih seveda želimo dohiteti, vendar nekaterih stvari v življenju ni mogoče prehitevati. Pomembno je delati majhne korake. To je tudi nasvet naših svetovalcev. Pravijo, da so videli že veliko bogatih ljudi, ki so vložili kup denarja in želeli v dveh, treh letih povrniti naložbo in zasloveti. Ko se ta bum ne zgodi, pa izgubijo motivacijo in pustijo stvari propasti. Marsikaj danes uniči pohlep ali neučakanost. Naša vizija pa tudi prednost sta v tem, da se nam nikamor ne mudi in da želimo dati času čas.

Že leta aktivno podpirate Managerski koncert, kako doživljate njegov razvoj?

Patrik: Managerski koncert je dogodek, ki se ga vsako leto z največjim veseljem udeležujem, zaradi neverjetne mlade energije, ki prevzame vsakega ljubitelja glasbe. Všeč sta mi tudi vztrajnost in dolgoživost, s katero se Managerski koncert ponaša. Koliko pa imamo pri nas dogodkov na najvišji ravni, ki se lahko pohvalijo s takšno tradicijo? Ob tem organizator ni le mecen, priznati mu je treba tudi žilico za iskanje talentov.

Za konec me zanima, kaj vas je to novo poslanstvo v življenju naučilo.

Julija: Naučilo nas je potrpljenja in sposobnosti prilagajanja. Narava pač dela po svoje, ne da se je ne upočasniti ne prehiteti. In ko delaš lepo z naravo, ti to bogato povrne.

Patrik: Človek želi pogosto na silo spremeniti stvari, tukaj pa je eden močnejši. Treba se je ustaviti, počakati in narava sama pokaže pot, vodi k cilju. To je velik nauk. Velikokrat je delo težko, dvomiš, ali bo vse v redu. Imamo izjemno srečo, da lahko to, kar radi delamo, delamo za veselje. Če bi bil naš obstoj odvisen od tega, pa bi bilo seveda mnogo težje. Zato vse spoštovanje vsem, ki živijo od zemlje.

Los Angeles
Lauterach
Ljubljana

Smo tam, kjer ste vi

 Gebrüder Weiss
Transport and Logistics

SPARKASSE

**Poslujte z zaupanjem,
rastite z udobjem.**

- Izbrani **bančnik** vam bo na voljo s **prilagojenimi rešitvami** za vaše poslovne potrebe.
- Enostavno in udobno upravljanje prek **mobilne in elektronske banke**.
- Trdnost **200 letne tradicije** skupine Erste Bank in Sparkasse.

Naj praznični
recepti zaživijo!

Pripravi čarovnijo
#LikeABosch

Novi kuhinjski robot Serie 6

 BOSCH

B/S/H/

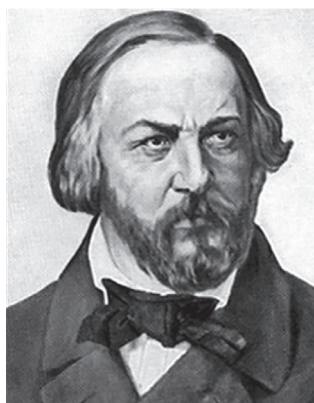
www.bsh-group.com/si/

PROGRAM NA LETOŠNJEM MANAGERSKEM KONCERTU

Roman Leskovic

Rdeča nit letošnjega Managerskega koncerta so priljubljena simfonična in koncertantna dela. Čeprav skladatelji nocojšnjih glasbenih del prihajajo iz različnih zvočnih pokrajin od Španije mimo Italije in Avstrije do Rusije, jih z izjemo klasicističnega mojstra Wolfganga Amadeusa Mozarta veže romantična stilna usmerjenost, značilna za 19. stoletje. Kot zanimivost bomo na koncertu prisluhnili tudi Albenizovi skladbi *Leyenda Catalana*, za katero je priredbo napisal mladi slovenski skladatelj Nejc Kuhar.

MIHAIL IVANOVIČ GLINKA

Lahko bi dejali, da se zgodovina ruske glasbe uradno začne z glasbeno ustvarjalnostjo ruskega skladatelja Mihaila Ivanoviča Glinke (1804–1857). Ruski narod mu je celo podelil naziv očca ruske glasbe kot poklon njegovi glasbeni dediščini, s katero je Glinka postavil temelj ruski nacionalni glasbi. Ko se je s študija v Berlinu vrnil v domovino, je napisal svojo prvo opero *Ivan Suzanin*, ki je ob krstni izvedbi v Petrogradu doživela velik uspeh, saj se je v ruski glasbi prvič pojavila ruska domoljubna tematika. Melodije v njegovem kompo-

zijskem opusu so izvirne, harmonije barvite, instrumentacija v orkestralnih skladbah in operah dovršena. S svojim kompozicijskim opusom je Glinka vplival na skladatelje ruske nacionalne šole Balakireva, Rimskega Korsakova, Borodina in Musorgskega. Glinkova druga opera *Ruslan in Ljudmila*, iz katere bomo nocoj poslušali uverturo, ima še bolj ruski značaj kot njegova prva opera *Ivan Suzanin*. Virtuozna in harmonsko barvita uvertura je najslavnejša in največkrat izvajana skladba Mihaila Ivanoviča Glinke.

NICCOLO PAGANINI

Več kot 180 let po smrti slovitega goslača Niccola Paganinija (1782–1840), ko so že davno pozabljene vse skrivnostne legende o maestrov domnevni povezavi s samim peklenščkom, lahko objektivno ocenjujemo vlogo in pomen Paganinija kot violinista in skladatelja v razvoju violinske igre. Brez dvoma je »čarovnik z juga«, kot so Paganinija poimenovali v 19. stoletju, eden največjih violinskih vir-

tuozov v glasbeni zgodovini. Poleg osupljivo virtuozne tehnike, ki mu jo je omogočala nenavadna gibljivost zapestnih sklepov, je Paganinijevo igranje zaznamovala magična sugestivnost, zaradi katere so na koncertih po Evropi v prvih desetletjih 19. stoletja Paganinijevi tekmeči prebledeli od zavisti. Morda je nekoliko težje objektivno oceniti pomen Paganinijevega kompozicijskega opusa, saj je maestro velik del svojega violinskega opusa na koncertih sproti improviziral. Toda Paganini je violinistom zapustil vsaj eno delo, ki bo za večno ostalo temelj virtuozne violinske tehnike — to je 24 *Capriccios* za solo violino. Večkrat lahko na koncertnem odru slišimo tudi Paganinijeve virtuozne violinske koncerte, izmed katerih sta najbolj znana koncerta v D-duru in b-molu. Iz njiju bomo nocoj poslušali zadnji stavek, ki si je zaradi značilnega melodičnega motiva prisluzil vzdevek *La campanella*.

WOLFGANG AMADEUS MOZART

Veliko znanstvenih člankov in muzikoloških razprav je bilo napisanih o Wolfgangu Amadeusu Mozartu (1756–1791) in vendar še vedno obstaja nerazjasnjena skrivnost o nadarjenosti čudežnega dečka, ki je z osmimi leti napisal prvo simfonijo, v le 35 let dolgem življenju pa več kot 600 skladb z neverjetno muzikalno intuicijo. Verjetno je skrivnost Mozartove nadarjenosti v idealni združitvi muzikalne logike z dovršeno izpeljavo. Njegove melodije v simfonijah, koncertih, operah in komornih skladbah,

nežne ali tragične, so tako prefinjene, da so bile glasbene uspešnice minulih stoletij in bodo prav gotovo tudi v prihodnosti.

Simfonija št. 40 v g-molu sodi poleg simfonije v Es-duru in simfonije v C-duru v niz treh simfonij, ki so nastale med 26. julijem in 10. avgustom 1788. So zadnje

**CELOVITE IN
TRAJNOSTNE
IZOLACIJSKE
REŠITVE ZA
PRIHODNOST**

**Build
on us.**

www.knaufinsulation.si
knauf.com

KNAUFINSULATION

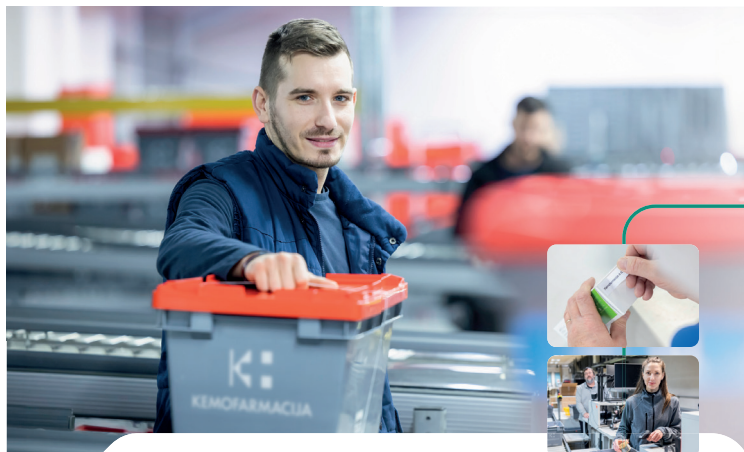

**Prinašamo
zdravje**

Zdravje in dobro počutje ljudi sta za nas na prvem mestu.

www.kemofarmacija.si

KEMOFARMACIJA
a PHOENIX company

*Vsebina je pomembna,
embalaža pa poskrbi
za popolnost
končnega uspeha.*

STRAUM
Plastika - Andrej Mesojevec s.p.

PLASTIKA - ANDREJ MESOJEVEC s.p.
Sneberska c. 140a, SI-1260 Ljubljana, Slovenija
Tel. +386 (1) 586 28 80 | www.plastika-mesojevec.si

skladateljeve simfonije in jih lahko označimo za vrhunec Mozartove simfonične ustvarjalnosti. Dejstvo, da so tri take umetnine nastale v pičlih šestih tednih, je enkratni primer v glasbeni zgodovini in potrjuje Mozartovo genialnost.

Koncert za klarinet in orkester v A-duru je Mozart napisal dva meseca pred smrtjo za prijatelja, klarinetista Antona Stadlerja. Nocoj bomo poslušali čudoviti drugi stavek, Adagio, ki je izrazit primer neizčrpne bogastva liričnih melodij.

EMMANUEL CHABRIER

Francoski skladatelj Emmanuel Chabrier (1841–1894) je leta 1883 tri mesece preživel na počitnicah v Španiji, kjer je marljivo zapisoval folklorne glasbene teme in ritme. Po vrnitvi v domovino je sklenil napisati simfonično rapsodijo, v katero bi vpletel špansko glasbeno dediščino. Glasbene osnutke za rapsodijo je najprej preigral dirigentu znanega pariškega orkestra Lamoureux, kjer je bil zaposlen kot asistent dirigenta. Maestra je glasba tako očarala, da je Emmanuela spodbujal, naj skladbo čim prej instrumentira. Čeprav sta skladatelj in dirigent prerokovala, da je rapsodija zaradi prevelike eksotičnosti obsojena

na neuspeh, so poslušalci krstno izvedbo nagradili z vihnim navdušenjem. Čeprav je mojster zapustil izdatno glasbeno dediščino, ki se (pre)pogosto spogleduje z glasbenim opusom nemškega romantičnega skladatelja Richarda Wagnerja, se je na koncertnem odru do danes ohranila samo Chabrierova Španija, svobodno oblikovana rapsodija na izvirne španske melodije s poudarkom na znanih španskih plesih jota in malagueñi.

ISAAC ALBENIZ

Španski skladatelj in pianist Isaac Albéniz (1860–1909) je že kot petletni čudežni otrok nastopal v Barceloni. Leta 1868 se je vpisal na konservatorij v Madridu in kot pianist koncertiral po Španiji ter s svojo virtuoznostjo navduševal poslušalce. Kot skladatelj je napisal svoja najboljša dela za klavirski opus, s katerim je bil utemeljitelj španskega nacionalnega stila. Njegovi najbolj znani deli sta klavirsko delo Iberia ter klavirska Suite Española, še posebej 5. stavek, imenovan Leyenda, ki ga je za nocojšnji koncert za simfonični orkester in kitaro na pobudo gospoda Slobodana Sibinčiča priredil mladi slovenski skladatelj in kitarist dr. Nejc Kuhar. Kuhar je končal študij kompozicije pri prof. Rainerju Bischofu in magistriral iz kitarске igre pri priznanem kitaristu in pedagogu Alvaru Pierriju na Dunaju. Leta 2024 je končal doktorski študij na univerzi Surrey. Zdaj predava kitaro na dunajski Univerzi za glasbo in upodabljajočo umetnost ter na Zasebni univerzi za glasbo v Eisenstadtu. Na današnjem koncertu bo Kuharjevo priredbo premierno izvedel njegov študent na Univerzi za glasbo in upodabljajočo umetnost na Dunaju kitarist Leon Ravnikar. Poslušali bomo štiri dele, in sicer El Vito (španska narodna pesem), Albéniz Capricho Catalan (iz opusa 165 Espana), Asturias (Leyenda) in Sevilla iz Suite Española, (št. 1, op. 47).

Glasbeno snovanje španskega violinskega virtuozna Pabla de Sarasateja (1844–1908) je povezano z navdihom sproščene in virtuoze glasbene muze. Medtem ko sta v 18. stoletju razvoj violinske igre zaznamovala predvsem Vivaldi in »piranski« goslač Giuseppe Tartini, je v 19. stoletju španski violinist Pablo de Sarasate postavil nov mejnik v razvoju vrhunske violinske igre. Pablo je bil izredno nadarjen fantič, ki je imel že pri šestih letih samostojni nastop v rodni Pamploni. Slovel je po izjemnem tonu in vratolomni tehniki. Številni znani skladatelji 19. stoletja, kot so Lalo, Saint-Saëns, Dvořák in Wieniawski, so za Sarasateja napisali nove skladbe. Izmed svojih glasbil je Sarasate najrajši igral na dve Stradivarijevi violini, ki ju je pozneje poklonil pariškemu in madridskemu konservatoriju. Njegova glasbena zapuščina obsega več kot 50 del za violino in klavir ali orkester. Vse skladbe so izredno virtuoze in so bile v času nastanka številnim goslačem preprosto nedosegljive. Virtuozi in polni čustvene španske barvitosti so tudi Ciganski napevi, ki jih bomo poslušali nocoj.

PABLO DE SARASATE

Glasbeno snovanje španskega violinskega virtuozna Pabla de Sarasateja (1844–1908) je povezano z navdihom sproščene in virtuoze glasbene muze. Medtem ko sta v 18. stoletju razvoj violinske igre zaznamovala predvsem Vivaldi in »piranski« goslač Giuseppe Tartini, je v 19. stoletju španski violinist Pablo de Sarasate postavil nov mejnik v razvoju vrhunske violinske igre. Pablo je bil izredno nadarjen fantič, ki je imel že pri šestih letih samostojni nastop v rodni Pamploni. Slovel je po izjemnem tonu in vratolomni tehniki. Številni znani skladatelji 19. stoletja, kot so Lalo, Saint-Saëns, Dvořák in Wieniawski, so za Sarasateja napisali nove skladbe. Izmed svojih glasbil je Sarasate najrajši igral na dve Stradivarijevi violini, ki ju je pozneje poklonil pariškemu in madridskemu konservatoriju. Njegova glasbena zapuščina obsega več kot 50 del za violino in klavir ali orkester. Vse skladbe so izredno virtuoze in so bile v času nastanka številnim goslačem preprosto nedosegljive. Virtuozi in polni čustvene španske barvitosti so tudi Ciganski napevi, ki jih bomo poslušali nocoj.

Vas klasika nervira?

Poskrbite za sproščenost tudi med koncertom klasične glasbe

.....

Dominor - naravna podpora pri psihični preobremenjenosti.

Biotin prispeva k normalnemu psihološkemu delovanju.

Prehransko dopnilo ni nadomestilo za uravnoteženo in raznovrstno prehrano ter zdrav način življenja. Priporočene dnevne količine oz. odmerka se ne sme prekoračiti.

©2024 SALUS International d.o.o., Litostrojska 46A, 1000 Ljubljana. CAR/DOM/Ad/10.24/01

Za vsakim
brezskrbnim
nasmehom stoji
1988 zanesljivih
ETI-jevih ljudi.

Preklopi na varno prihodnost

 etigroup
www.etigroup.eu

ETI s svojimi inovativnimi izdelki in rešitvami omogoča varno uporabo sodobnega električnega omrežja milijonom ljudi po vsem svetu. Naše varovalke in zaščitna stikala varujejo domove in tovarne, fotovoltaične elektrarne in električne avtomobile. V ETI-ju prispevamo svoj delež k varni, trajnostni in zeleni prihodnosti.

ETI

KOMBINIRANI PREVOZ

MAJHNI IZPUSTI IN
VELIKA UČINKOVITOST

ZMAGOVALNO
ŽE DESETLETJA!

www.adriakombi.si

Vaša varnost je naša skrb.

1.200+
ZADRŽANIH
VLOMILCEV

13.500+
ZADRŽANJ OB
IZNOSU BLAGA

770+
PREPREČITEV ALI
POGASITEV POŽAROV

600+
UKREPANJ OB
IZLIVIH VODE

Varovanje svojega premoženja zaupajte
največji varnostni družbi v Sloveniji.

Full Solution Supplier

31. managerski koncert

donatorska prireditev za nadarjene glasbenike

Na lanskem, **30. managerskem koncertu**, so donatorji in organizator koncerta zbrali za mlade glasbenike **52.840 €**.

Ta sredstva so prejeli naslednji mladi talenti: sopranistki Talita Sofija Komelj in Pia Novak, mezzosopranistka Ana Vidmar, čembalistka Eva Dolinšek, violinistka Alma Zupan, violinist Jan Šoštarčič, tenorist Benjamin Pregl, baritonist Jure Počkaj, baletka Lana Klemen, pianistka Meta Fajdiga, flavtistka Metka Črnogelj, saksofonistka Neja Anderle in tenorist Nejc Lisjak.

Donacije so poleg organizatorja koncerta prispevala naslednja podjetja in posamezniki, katerim se iz srca zahvaljujemo:

- Boris Kosuta
- Primož Klemen
- Altana MCO
- CAFS
- Odvetniška družba Sibinčič Novak in partnerji
- Logix
- Grant Thornton Consulting
- Deželna Banka Slovenije
- Smartis
- ZVD
- Kyriosity Ventures
- Licentis
- SEBA
- PricewaterhouseCoopers
- Skupina Prva
- Alma Mater Europaea
- Jelka in Stojan Binder
- Gamo
- Implantološki institut
- Magneti
- Kovit projekti
- Dragica in Anton Papež
- Doša in Bojan Pretnar
- REM Power
- Simcon svetovanje
- Irena in Boris Kikelj
- Zoran in Ani Klemenčič
- Softnet
- Cereja
- Družina Kornhauser Cerar
- Katrien in Xavier Bouckaert
- Klinika za implantologijo
- Metod Dragonja
- Alja Markovič Čas
- Branka in Milan Neffat
- Domen Neffat
- Danijela in Peter Ribarič
- ROTO
- Špica International
- Analitica,
- Julijana in Aleksander Batič
- Kadrovski revizor
- LGM
- Edita in Rade Krajnovič
- Cvetka Selšek
- Mercuri International
- Andrej Mesojedec
- Sanja in Spyros Ntallas
- Darinka in Peter Kamien
- Tomaž Sever
- Katarina Verhnjak
- Mojca in Janez Videmšek
- Wolfgang Zeike
- Metka Košmerlj
- Mercuri International
- Boštjan Kavčnik
- ISAA lab
- Aleksandar Todorovski
- Marko Staroveški
- Tom Vodopivec
- Mateja in Tadej Zelinšek
- Milan Martin Cviki
- Martin Fišer
- družina Angelski
- Urša Gantar
- Melita in Aleš Jesih
- Meta in Marko Kavčič
- Ina Krek
- Mojca Kunšek
- Eva Longyka
- Movens
- Blanka in Jernej Mrak
- Bojan Ivanc
- Jure Podržaj
- Tamara Vranič
- Iztok Prelog
- Jožica Jamnik Blaž
- Borut Hočevnar
- Peter Krivic
- Darja Vidič
- Metka Tekavčič
- Urška Močnik
- Majda Živanovič

Tudi vi se lahko pridružite donatorjem in pomagajte uresničiti umetniške cilje mladih slovenskih glasbenih talentov. Prispevek lahko nakažete na **TRR Ustanove Klasika, Rožna dolina, c. X/17 b, 1000 Ljubljana, št: SI56 0400 0027 7723 745** pri OTP banki.

SKOZI OBJEKTIV 30. KONCERTA

Fotografije: Barbara Reya

Pevci so v dodatku skupaj zapeli napitnico iz Traviate: Ana Vidmar, Pia Novak, Talita Sofija Komelj, gost Janez Lotrič, Jure Počkaj in Benjamin Pregl.

Managerka leta Marta Kelvišar je še enkrat prejela priznanje.

Jure Počkaj se je izkazal kot toreador Escamillo iz opere Carmen.

Slobodan, Katarina, Ajda in Jan Sibinčič, Tea in Tone Dovšak ter Jaka Mrak

Hubert Kosler (Yaskawa), Silvan Peršolja (Klet Brda) in Vladimir Prebilič (evropski poslanec) s soprogi Barbaro, Magdo in Brigito

Maestro George Pehlivanian s soprogo Sabino in družinsko prijateljico Drago Cukjati

Družina Kornhauser Cerar: Lilijana, Igor, Andraž in Vanja

Dr. Marko Topič, dekan Fakultete za elektrotehniko, in Lucija Zlodi, direktorica medicinskega oddelka pri družbi Bayer Slovenija

Davorin Poherc, direktor Kemofarmacije, s soprogo Natašo, zdravnico

Jure in Melita Remškar ter Gregor Rebolj s soprogo Tino in hčerko Zojo

Petra Kancler, urednica, in Jerneja Kamnikar, Vivo Catering

Katarina Sibinčič v družbi posebnih gostov koncerta: glavnih urednikov evropskih poslovnih časnikov in njihovih soprogo

Tukaj smo, ker cenite kulturo.

OTP banka še naprej ostaja
med največjimi podporniki
kulture v Sloveniji.

Vse za energetske oskrbo na enem mestu

Proizvaja

Sončna elektrarna
MOON

Upravlja

Sistem energetskega
upravljanja
optiMOON

Hrani

Hranilnik električne
energije MOON

Energija

MOONElektrika

Polni

Polnilna postaja
MOON

